

POSÁDKA VYŠKOV

PROFESIONÁL

Vyšlo: 18. 12. 2013

4/2013

Historický tank
T-34/85 hlásí návrat
do kasáren ... 5

Slavnostní vyřazení
absolventů kurzu
Komando ... 9

Odborná škola
Vojenské policie
představuje ... 15

Osvobození
Kyjeva v širším
vojensko-politickém
kontextu ... 24

PREZIDENT JMENOVAL NOVÉ
GENERÁLY ... 2

PREZIDENT JMENOVAL NOVÉ GENERÁLY

Prezident republiky Miloš Zeman dne 28. října 2013 na Pražském hradě jmenoval tři nové generály Armády České republiky. Dva druhoválečné veterány povýšil do vyšší generálské hodnosti.

Do hodnosti brigádního generála byli jmenováni Libor Štefánik, velitel vzdušných sil AČR, Ján Kožiak, velitel Velitelství výcviku – Vojenské akademie va Vyškově, a Zdeněk Jakůbek, náčelník Vojenské kanceláře prezidenta republiky. Do hodnosti generálmajora byli povýšeni veteráni a hrdinové z doby druhé světové války Jaroslav Klemeš a Alexander Beer.

„Pane prezidente, chtěl bych za všechny jmenované generály poděkovat. Je to pro nás čest být dnes tady a přijímat generálskou hodnost. Je čest být tady v den, kdy slavíme 95. výročí vzniku České republiky, je to čest, být tady po boku generálů, kteří už své schopnosti prokázali během 2. světové války,“ uvedl brigádní generál Libor Štefánik a dodal: „Generálská hodnost je ale také zodpovědnost vůči lidem, zodpovědnost vůči naší zemi, zodpovědnost vůči koaličním partnerům. Pane prezidente, jsme připraveni nezklamat.“

Text: Jiří Hokův, foto: archiv OKP MO
Zdroj: www.army.cz

Za přítomnosti prezidenta republiky, ministra obrany, náčelníka Generálního štábu AČR a dalších vysokých státních a armádních představitelů se dne 28. října na Hradčanském náměstí uskutečnila slavnostní přísaha vojáků Armády ČR.

Věrnost České republice přísahalo téměř 350 nových vojáků – 253 studentů prvního ročníku Univerzity obrany, 5 studentů vojenského oboru Fakulty tělesné výchovy a sportu Univerzity Karlovy a 89 dalších nových příslušníků AČR, kteří právě nyní absolvují základní výcvik ve Vojenské akademii ve Vyškově. Mezi nimi byl i bronzový medailista ze srpnového mistrovství světa v atletice – kladivář Lukáš Melich.

Třiatřicetiletý rodák z Jilemnice je členem armádního sportovního centra Dukla. Letos zažil životní sezónu, když po 19 letech závodění získal světový bronz. Na mistrovství Evropy v příštím roce tak již pojede jako voják.

Samotné datum dnešní přísahy je symbolické. Je to den devadesátého pátého výročí vzniku republiky. Předválečné Československo se zapsalo do dějin střední Evropy jako demokratický stát s jasnou vizí a imponujícím programem. Mezi budováním státu a jeho branné moci totiž existuje přímá souvislost. Československé ozbrojené síly měly své kořeny v legionářském vojsku. Tento základ dal naší armádě její pevné vojenské sebevědomí a založil tradici, která znovu ožila po roce 1989. Patří k ní jak Masarykovy a Štefánikovy legie, tak českoslovenští letci v RAF, naši vojáci na frontách druhé světové války a mírové mise posledních dvou desetiletí.

Miloš Zeman, který absolvoval ceremoniál jako prezident poprvé, ocenil službu vojáků při povodních a dalších živelních katastrofách, zároveň ale připomněl vojenské mise v cizině. „Chtěl bych poděkovat Armádě České republiky, že na sebe vzala dobrovolnou povinnost stvrzenou přísahou, bránit a chránit naši zemi. Je to její úkol, který beze zbytku plní,“ řekl úvodem prezident republiky Miloš Zeman. „Ostatně naši občané, kteří byli zasaženi povodněmi, pocítili jejich pomoc na vlastní kůži. Je to ale jedna část jejich služby. Ta jejich druhá pomoc se odehrává v zahraničních misích, kdy spolu s našimi spojenci bojují proti terorismu. A právě u té druhé vznikají u našich občanů pochybnosti, zda tato služba je potřebná. Slova vyřčená před téměř sedmdesáti lety – Proč máme bojovat za zemi, kterou neznáme? – patřila britskému premiérovi Nevillu Chamberlainovi, a ta zem, o které hovořil, bylo Československo. Bojujeme-li proti nepříteli daleko od našich hranic, pak tím chráníme i naši zemi. Proto bych chtěl vyjádřit i hlubokou úctu všem našim vojákům, kteří spolu se spojenci v současné době v Afghánistánu nasazují své

životy, a chrání tím vlastně i naše občany. Chci také oznámit, že v nejbližší době jako první prezident naše vojáky v Afghánistánu navštívím, protože jsem si vědom, že nejen slovy máme vyjadřovat své sympatie a podporu. Je třeba i činit.“

Na Hradě přísahali noví vojáci

„Akceschopná a připravená armáda je nezbytná pro fungování každého státu. Přítomnost a rychlá proměna možných bezpečnostních rizik nedovoluje, abychom mohli zapomenout na skutečný význam slov vlast, armáda, obrana,“ uvedl ministr obrany Vlastimil Pícek a dodal: „Opouštíme překonané představy o vševojskové armádě a teritoriální obraně. Budoucnost mají specializované aktivity, které prokazují vysokou míru efektivnosti a jejichž prostřednictvím Armáda České republiky obhájí doma i za hranicemi svůj kredit důvěryhodného a spolehlivého partnera.“

Novým vojákům Vlastimil Pícek připomněl, že vojenská přísaha k vojsku a k životu vojáka nerozlučně patří. Je totiž počátkem každé vojenské kariéry. A především – je to nejen legislativní akt, ale také morální osobní závazek. Od nováčků ministr očekává, že se stanou úspěšnými vojenskými profesionály a tradiční hodnoty, kterými jsou čest, odpovědnost a odvaha, se stanou součástí jejich každodenní služby.

Text: Jiří Hokův, foto: Jana Deckerová

Zdroj: www.army.cz

Generál Petr Pavel vznamenal vojáky a jmenoval nové plukovníky

V úterý 29. října u příležitosti oslav 95. výročí vzniku samostatné Československé republiky jmenoval náčelník Generálního štábu Armády České republiky generálporučík Petr Pavel do hodnosti plukovníka devatenáct příslušníků české armády. Jmenovací dekrety jim předal při slavnostním nástupu v pražském Domě armády.

„Chci vyjádřit přesvědčení, že jakmile bude schválen nový zákon číslo 221, jakmile bude dokončena veškerá prováděcí dokumentace, se výrazně posuneme v tom, co jsme začali, tedy ve výběru lidí do vyšších funkcí na základě jasně prokazatelných kvalitativních kritérií ať již z hlediska vzdělání, odbornosti, tak průběhu služby,“ uvedl na slavnosti generál Pavel a dodal: „Ve vašem případě tomu tak již většinou je. Jmenování do hodnosti plukovníka samozřejmě není pouze o té jedné hvězdičce navíc, není to o troše prestiže navíc, o několika stokorunách navíc,

o které obohatíte rodinný rozpočet, ale je to především o vyšší odpovědnosti, o vyšších nárocích, které na vás budou kladeny především ve smyslu samostatnosti, kterou u plukovníka očekávám jako samozřejmost.“

Za nově jmenované plukovníky přečetl slib a poděkoval plukovník Miroslav Pfeiler.

Při příležitosti oslav Dne vzniku samostatného československého státu náčelník Generálního štábu AČR udělil také podplukovníku Josefu Bimkovi Čestný odznak Armády České republiky „Za zásluhy“ II. stupně a dalším třiceti pěti vojákům III. stupně. Všem za dlouhodobé dosahování výtečných výsledků ve služební činnosti.

Text: Jan Procházka

Foto: Radko Janata

Zdroj: www.army.cz

Za Velitelství výcviku – Vojenskou akademii byl slavnostnímu aktu přítomen velitel VeV – VA brigádní generál Ján Koziak, přičemž mezi povýšenými do hodnosti plukovníka byl za VeV – VA pplk. Ing. Michal Kucharsky, náčelník odboru kariérové přípravy VeV – VA a Čestný odznak AČR „Za zásluhy“ III. stupně převzali za VeV – VA kpt. Ing. Milan Vodička – příslušník oddělení logistiky VeV – VA a prap. Pavel Frlaus – příslušník oddělení velení a štábní služby odboru kariérové přípravy VeV – VA.

Blahopřejeme!

VYŠKOV PO 36 LETECH

Historický tank T-34/85 hlásí návrat do kasáren

Letošní 95. výročí Dne vzniku samostatného československého státu bylo pro vyškovskou posádku zcela výjimečné. Její velitel byl jmenován brigádním generálem, příslušníci kurzu základní přípravy složili slavnostní vojenskou přísahu a další příslušníci převzali řadu rezortních vyznamenání a ocenění, a co víc ...

Vyškovským se podařil také velmi významný počin směrem k historickým tradicím. Přímo v rámci slavnostního nástupu při příležitosti oslav 95. výročí Dne vzniku samostatného československého státu v kasárnách Dědice totiž odhalili památník, jenž byl v historii jejich symbolem.

Jde o tank T-34/85, který je vázán ke kasárnám silným letitým poutem. „V roce 1952 byl umístěn v areálu kasáren jako symbol tradice vojenského školství, tehdy tankových vojsk a vojsk útočné vozby. Původní tank, umístěný na podstavci, se v bojích 2. světové války účastnil tankové bitvy u Ořechova, byl následně zrekonstruován a posléze vystaven. Na čelní straně byla umístěna tabule cti, kde byli zaznamenáni nejlepší absolventi učiliště. Původní tank však koncem roku 1977 musel ustoupit první etapě výstavby nového areálu Vysoké vojenské školy a jeho znovuodhalení se podařilo uskutečnit až v letošním roce. Tank byl ve spolupráci s Vojenským historickým ústavem vybrán a přivezen z vojenského výcvikového prostoru Brdy, rekonstruován a uveden do přesné podoby původního tanku T-34/85 s věžovým číslem 370,“ vysvětluje vrchní praporčík praporu zabezpečení Vyškov praporčík Petr Rychnovský, který patří k tvůrcům myšlenky návratu tanku do vyškovských kasáren a spolu s dalšími příslušníky jak praporu zabezpečení, tak Velitelství výcviku – Vojenské akademie, převzali za výstavbu památníku také ocenění velitele VeV – VA.

Zajímavostí stojící zcela nepochybně za zmínku je fakt, že mezi přítomnými hosty, kteří s největší hrdostí přihlíželi znovuodhalení tanku, byli pamětníci z řad Klubu vojenských důchodců Vyškov, mezi nimiž nechyběl ani podplukovník ve výslužbě Josef Polášek. Právě on stál se svými lidmi u zrodu a odhalení původního památníku v roce 1952, velkým dílem přispěl i k podobě současné, a tedy symbolicky společně se zástupcem velitele VeV – VA plukovníkem Rudolfem Honzákem odhalil také novou pamětní desku. Za myšlenku obnovy památníku, kterou se během rok a půl trvající nelehké práce podařilo dotáhnout do zdárného konce, poté ocenil podplukovník Polášek již zmíněného vrchního praporčíka

vyškovského praporu zabezpečení Petra Rychnovského dobovou fotografií památníku, replikou Odznaku čs. tankistů tankové brigády v SSSR a dalšími relikviemi spojenými s tankovým vojskem.

„Je nanejvýš potřebné pečovat o prameny naší historické paměti i oprávněně národní hrdosti. Je důležité se k nim vracet. Jsou nám inspirací, poučením i morální posilou,“ slova z poselství ministra obrany určená všem příslušníkům AČR k tomuto výročí, u Velitelství výcviku – Vojenské akademie nesoucí historický název „Hranických akademiků“ nejsou jen prázdnými frázemi. Historickým názvem, který udělil Velitelství výcviku – Vojenské akademii prezident republiky právě dne 28. října roku 1999, se vyškovská akademie přihlásila k tradici školství v novodobé historii samostatného Československa, kterou v letošním roce posílila vytvořením svého nového znaku, vycházejícího z původního odznaku jmenování prvních poručíků ve Vojenské akademii v Hranicích.

Text: kpt. Mgr. Monika Nováková
Foto: Hana Jurčová, Vladimír Bezděk ml.

DEN VETERÁNŮ VE VYŠKOVĚ

„Je mi ctí pracovat s tak profesionálním týmem“

„Týmem, za jehož práci stojí vysoký kredit Velitelství výcviku – Vojenské akademie jako reprezentanta AČR, a to nejen doma, ale i v zahraničí.“ To jsou slova velitele, brigádního generála Jána Kožiaka, která zazněla v pondělí 11. listopadu 2013 v aule kasáren Dědice u příležitosti Dne válečných veteránů.

Príslušníci Velitelství výcviku – Vojenské akademie, váleční veteráni a také hosté z řad posádkových subjektů i představitelů vojenského a politického života si zde nejprve společně připomenuli historické, ale i současné souvislosti Dne veteránů, jako vzpomínky na všechny válečné veterány, a to prostřednictvím poselství ministra obrany Vlastimila Picka, po kterém bylo několik příslušníků posádky dekorováno rezortními vyznamenáními a dalšími oceněními. Symbolickou minutou ticha všichni uctili památku těch mužů a žen, kteří pro naši vlast obětovali skutečně to nejcennější – svůj život, ale i těch, kteří útrapami válečných bojů prošli bez větší úhony a dnešního dne se již nedožili.

Výjimečnost těchto okamžiků byla umocněna přítomností druhoválečného veterána, dvaadvadesátiletého plukovníka v. v. Štefana Vlčka z Kučerova, tedy jednoho z těch, kteří pro nás svobodu těžce vybojovali a předali nám, současným vojákům, zodpovědnost za její zachování.

„Cíl, pro který statisíce vojáků nejen trpělo, ale v mnoha tisících případech dokonce položilo svůj život, stál hodně krve a potu. Dnes je pro naše občany

svoboda samozřejmostí, ale uvědomme si, že pro nás – vojáky – je to skutečně velký závazek,“ zaznělo při této příležitosti z úst brigádního generála Jána Kožiaka, který také v tomto směru vyzdvihl práci svých příslušníků, když zmínil: „Jsem velmi hrdý, že mezi námi je zde celá řada novodobých veteránů, kteří mají za sebou působení a tedy získání cenných profesních i životních zkušeností mnohdy z několika zahraničních operací, ať už to bylo na Balkáně, v Asii či Africe. Zvláště je mi ctí, že se vyškovská akademie významnou měrou přímo podílí na výcviku řady nejen českých, ale i zahraničních příslušníků a celých jednotek pro působení v zahraničních operacích. Jen za letošní rok tak z velké části právě naši příslušníci využili poznatků z těchto misí a mimo jiné prověřili v rámci uskutečněných cvičení Messenger připravenost jednotek dvou úkolových uskupení AČR k misi ISAF v Afghánistánu.“

Součástí programu bylo uctění památky padlých hrdinů a obětí válek u pamětní desky zahynulých příslušníků Vojenské akademie. Zde pronesl kaplan VeV – VA kapitán Josef Konečný Modlitbu za padlé a zemřelé: „Všemohoucí Bože, ty jsi Pánem

nad životem i smrtí. Stojíme zde proto před tebou a prosíme: Ujmi se všech, kteří zahynuli v bojích a válkách způsobených lidskou zlobou, pýchou a sobectvím. Přijmi do své náruče všechny ty, kteří svůj život obětovali při obraně života a svobody druhých lidí. Shlédni ve své lásce na ty, které o život připravila věrná služba, odvaha a statečnost. Smiluj se nad těmi, kteří zemřeli ve válkách zbytečně a nesmyslně. Odpusť pro své milosrdenství také těm, kteří ve své slabosti a omylnosti ztratili život v boji za věci nespravedlivé. Otevři své království spravedlnosti a pokoj všem nevinným obětem válek a násilí. Prosíme tě, Bože, vyslyš nás skrze našeho Pána Ježíše Krista, neboť on jako první z těch, kdo zemřeli, vstal z mrtvých. AMEN.“

Přesně v 11.00 hodin se uskutečnila v Posádkové kapli bohoslužba za veterány a ve stejný čas se zástupci posádky Vyškov zúčastnili pietní vzpomínky u Památníku vojáků na vyškovském hřbitově a i u dalších památníků padlým v blízkém okolí.

Text: kpt. Mgr. Monika Nováková

Foto: Hana Jurčová,

Vladimír Bezděk ml.

Asociace Vojáci společně (AVS), sdružující samostatné organizace a zájmová sdružení se vztahem k rezortu obrany a vojenským aktivitám, ve spolupráci s Generálním štábem AČR uskutečnila další z celé řady besed s válečnými veterány, tentokrát pro posluchače důstojnického a praporčíckého kurzu u Velitelství výcviku – Vojenské akademie ve Vyškově.

Svoboda je nyní samozřejmostí, ale stála hodně ...

Mezi příslušníky dvou nejvýznamnějších kariérových kurzů u VeV – VA, tak zavítali prezident AVS plukovník v. v. Jan Kříž, viceprezident AVS podplukovník v. v. Ladislav Rídl a spolu s nimi přímí účastníci bojů 2. světové války plukovník v. v. Pavel Vranský a poručice v. v. Věra Biněvská-Holubeva.

„Besedy s válečnými veterány naše asociace organizuje v posádkách napříč celou AČR již od roku 2005, a to z toho důvodu, aby byly co nejvíce užitečné poznatky přímých účastníků bojů, a jak je sami dnes poznáte, byli to vynikající bojovníci proti fašismu ...“ Taková byla úvodní slova moderátora besedy plukovníka Kříže, která zazněla před více než šedesátkou praporčíků a důstojníků.

„Ne každý den se podaří setkat se tváří v tvář s těmi, kteří neváhali, když byla naše vlast ohrožena, vzít do ruky zbraně a jít za ni bojovat,“ zdůraznil posluchačům podplukovník Rídl, který také blíže osvětlil vojensko-politickou situaci v letech před válkou a mimo jiné uvedl: „Cíl, pro který statisíce vojáků trpělo a položilo svůj život, se v květnu 1945 stal skutečností, avšak stálo to hodně krve a potu.“ Což také stvrdila následující filmová koláž očima válečných reportérů Boj za svobodu, která byla v závěrečné části obohacena také o účast českých vojáků v novodobých zahraničních misích do roku 2008.

Hružné scény především z bojů 2. světové války vystřídal vyprávění těch, kteří je sami zažili. Plukovník Vranský (92) i poručice Věra Biněvská-Holubeva (84), jedna z těch statečných dívek,

kteří i přes svůj nízký věk narukovaly do armády a zúčastnily se těžkých vojenských operací po boku mužů, oba i přes svůj pokročilý věk, velmi poutavě zaslýchli posluchače do toho, jak se do armády dostali a čím vším si museli na trnitě cestě k naší svobodě projít. Věra Biněvská-Holubeva do svého vyprávění zahrнула i osudy starší sestry, známé snajperky Vandy Biněvské.

„Vy jste naši následovníci, ti, na kterých teď spočívá zodpovědnost, aby ta naše svoboda byla i nadále zachována.“ Slova plukovníka Vranského směrem k posluchačům jsou stejně tak platná pro každého z nás. Bylo nám všem ctí setkat

se osobně s těmi, kteří ji pro nás také vybojovali.

Text: kpt. Mgr. Monika Nováková
Foto: Vladimír Bezděk ml.

Plukovník ve výslužbě Pavel Vranský se narodil 29. 4. 1921 v Lipníku nad Bečvou. Jelikož je židovské národnosti, po 15. březnu 1939 příliš neváhal a rozhodl se pro emigraci. Za krátký čas se v Polsku sešel se svým otcem, který překročil hranice o několik dnů později. Oba se přihlásili do vznikající československé jednotky. V roce 1941 se dostal jedním z posledních transportů k československým jednotkám na Blízkém východě. Po ukončení jejich působení se přihlásil k leteckému protiponorkovému výcviku v USA a Kanadě. Ten úspěšně absolvoval a do konce války působil na letounu Liberator v 311. bombardovací peruti. Po válce létal na upraveném vojenském Letounu Liberator mezi Prahou a Londýnem jako dopravní letec. Později pracoval u ČSA jako palubní personál.

Poručice ve výslužbě Věra Biněvská-Holubeva se narodila 20. 9. 1929 na Ukrajině. V roce 1942 celá rodina Biněvských přijela do Buzuluku, kde se formovala první československá samostatná jednotka pod vedením Ludvíka Svobody, a sama Věra nastoupila do výcviku 29. ledna 1944 v Jefremově jako vojín-elév a později byla převedena jako radiotelegrafistka k 1. československému spojovacímu praporu, vysílala s rádiovou stanicí v bojích u Dukly, až se 17. 5. 1945 dostala do Prahy, kde se zúčastnila slavnostní přehlídky na počest vítězství nad fašismem. Pár měsíců po válce pracovala na ministerstvu obrany a navštěvovala také večerní školu. Na konci roku 1945 však odjela z vážných rodinných důvodů do Lvova, odkud jí však nebyl povolen stálý návrat a do České republiky se jí tak definitivně podařilo vrátit až v roce 1993.

„SLOUŽÍM VLASTI“

K významným okamžikům posledních dní spojených s oslavami výročí Dne vzniku samostatného československého státu a také Dne válečných veteránů bezesporu patří složení vojenské přísahy. Zvláště, pokud je zavazující akt k službě vlasti vázán na příslušníky aktivních záloh.

Ten se stal plnohodnotnou součástí slavnostního vyřazení bezmála třiceti úspěšných absolventů kurzu základní přípravy pro příslušníky aktivních záloh, které v pátek 8. listopadu 2013 v prostorách Společenského klubu kasáren Dědice ukončilo jejich šestitýdenní základní výcvik.

Za Velitelství výcviku – Vojenskou akademii, v jejíž gesci kurzy základní přípravy v AČR probíhají, absolventům poblahopřál zástupce velitele plukovník gšt. Rudolf Honzák a mimo jiné zdůraznil: *„Kurzy základní přípravy nejsou rozdílné, takže ten váš, byť je šestitýdenní, je stejně tak psychicky i fyzicky náročný, jako ten tříměsíční pro nové rekruty – profesionály AČR. Oba stejným přístupem selektují lidi, skutečně schopné pro službu v armádě. Splnili jste tedy úplně stejné podmínky a kritéria jako každý profesionální voják a já si nesmírně vážím vašeho postoje, kterým je odhodlání být k dispozici národu i lidem. Jsem hrdý na to, že mezi českými lidmi jsou občané, kteří se k takovému kroku odhodlají, a přeji si, aby stejnou hrdost pocítili i vaši nejbližší, ať už rodinní příslušníci, kamarádi i kolegové v práci.“*

Právě tato nezbytná podpora nejbližších byla patrná u vojína Hrušky, když bylo svědky jeho složení vojenské přísahy hned několik nejbližších, kteří jeho rozhodnutí kvitovali slovy: *„Byl to jeho sen už od základní školy a jsme pyšní, že jsme mohli být u toho, když se mu splnil.“* A možná příslušníci svůj životní krok posunou ještě dál, neboť uvažují dokonce o vojenské kariéře profesionální.

„Bylo vidět, že mají chuť, dobře se s nimi pracuje, mají o vše velký zájem,“ hodnotí nové příslušníky aktivních záloh jeden z instruktorů kurzů základní přípravy rotný Kouřil, přičemž jeho slova podpořil také psycholog vyškovské akademie kapitán František Zakopal: *„Důležitou součástí armádního výcviku jsou také zátěžové faktory přežití, které si vyzkoušeli a opravdu se snažili je zvládnout, přestože v tomto kurzu bývá velké věkové rozpětí, počínaje osmnácti a konče až čtyřiceti pěti lety.“*

Mezi čerstvé příslušníky aktivních záloh patří i voják Roman Macharin, který vykonává profesi středoškolského učitele na gymnáziu, kde se zaměřuje na matematiku a informatiku. A co ho vedlo k rozhodnutí sloužit vlasti? Chtěl jsem se odtrhnout od stereotypu, který s sebou každá práce časem přináší, vyzkoušet ještě něco jiného, zjistit, že zvládnu ještě něco víc a v mém případě to bylo rozhodnutí zařadit se tímto způsobem do armády, rozhodnutí, které dokonce předčilo mé očekávání. Rozhodnutí učitele,

který tak může být nejen pro své žáky, stejně jako ostatní příslušníci aktivních záloh živoucím vzorem pojmu, kterému se říká vlastenectví.

Zajímavostí tohoto kurzu bylo zapojení jeho příslušníků do říjnového týdenního odborně-taktického cvičení Messenger 2 pod vedením Velitelství výcviku – Vojenské akademie ve vojenském výcvikovém prostoru Březina, které prověřovalo připravenost jednotek 8. úkolového uskupení pro plnění úkolu v prostoru jejich nasazení v Afghánistánu. Příslušníci aktivních záloh, předurčení pro pěší roty Krajských vojenských velitelství, konkrétně ke střežení objektů zvláštních důležitostí, si tak měli možnost vyzkoušet roli ostrahy imitované základny KAIA (letišťe Kábul) a někteří z nich se zapojili i do imitační skupiny cvičení.

Text: kpt. Mgr. Monika Nováková

Foto: Hana Jurčová,
Vladimír Bezděk ml.

Slavnostní vyřazení absolventů kurzu Komando

V sobotu 30. listopadu 2013 se v prostorách Národního památníku hrdinů Heydrichiády v Resslově ulici v Praze uskutečnilo slavnostní vyřazení úspěšných absolventů letošního posledního běhu kurzu Komando organizovaného Velitelstvím výcviku – Vojenskou akademií ve Vyškově (VeV – VA).

Slavnostního vyřazení se zúčastnili zástupce náčelníka Generálního štábu AČR – ředitel Společného operačního centra MO generálmajor Aleš Opata, válečný veterán a jeden z posledních žijících parašutistů vysazených za druhé světové války nad protektorátem generálmajor v. v. Jaroslav Klemeš a další představitelé AČR a významní hosté.

Kurz vznikl v roce 2005 z iniciativy příslušníků 4. brigády rychlého nasazení. U jeho zrodu stál mimo jiných i generálmajor Opata. Od roku 2010 má organizování tohoto kurzu na starosti Velitelství výcviku – Vojenská akademie Vyškov.

Tato forma výcviku se zaměřuje na rozvoj velitelských schopností a dovedností důstojníků, praporčíků a rotmistrů, zařazených na vybraných systematizovaných místech velitelů malých jednotek (velitel a zástupce velitele čtyry, velitel družstva, velitel roty) v taktických situacích a činnostech blížících se reálným bojovým podmínkám se zvýšenou psychickou a fyzickou zátěží.

„Myslím si, že je zde nemalá symbolika, a to nejen v tom, že 18. června 1942 se v této kryptě bránilo sedm statečných československých parašutistů a dnes zde předáváme odznaky sedmi úspěšným absolventům našeho kurzu. Jen

bych připomenul, že na začátku tohoto výběru bylo více než šedesát uchazečů,“ zdůraznil náčelník odboru výcviku VeV – VA plukovník Karel Klinovský. „Tímto slavnostním vyřazením jsme se rozhodli založit novou tradici. Nejedná se totiž o jednorázovou záležitost. V příštím roce zorganizujeme podobné vyřazení pro každý kurz, tedy jak na jaře, tak i na podzim. Chtěli bychom tímto způsobem něco udělat nejen pro prestiž tohoto výcviku, ale především pro jeho úspěšné absolventy. Myslím si, že po tom, čím prošli, jim takováto pocta plným právem náleží.“

Od počátku byla snaha navázat na historickou tradici kurzů commandos, kterých se během druhé světové války účastnili příslušníci naší zahraniční armády ve Velké Británii, mezi kterými byl i generál Klemeš. „Převzal jsem nad tímto kurzem jakýsi patronát. Ti lidé, co jsou dnes

zde, jsou moji kamarádi. Když mne tedy o tuto službu požádali, nemohl jsem je, nehledě na můj nedobry zdravotní stav, odmítnout,“ řekl při této příležitosti generálmajor Jaroslav Klemeš. „Navíc vidím určitou paralelu mezi tímto kurzem a výcvikem, kterým jsme měli možnost před sedmdesáti lety projít ve Skotsku.“

Součástí slavnostního ceremoniálu bylo rovněž předání legendárních dyk FS jako symbolu jednotek commandos. Dostali je ti nejlepší absolventi kurzu Komando ve Vyškově za poslední tři roky. „Bylo pro mne velkou ctí, že jsem byl mezi těmito oceněnými a dostal jsem FS dyku commandos. Již v tomto předmětu je nemalá míra symboliky. Během druhé světové války ji používali ti nejlepší vojáci,“ zdůraznil rotný Radek Sommer ze 43. výsadkového praporu z Chrudimi. „Navíc pro předání těchto ocenění nemohlo být vybráno lepší místo. Je zde obrovská atmosféra. Člověk, když sem přijde a uvědomí si, co všechno se zde v těch červnových dnech roku 1942 odehrávalo, tak ho až zamrazí.“

Text: Vladimír Marek

Foto: Hana Jurčová

Závěrečný výcvik praporčického kurzu

Ve dnech 6.–8. listopadu 2013 proběhl komplexní polní výcvik obou čet právě končícího praporčického kurzu.

Výcvik byl koncipován do dvou rovin. V první řadě byl položen důraz na rozhodovací a plánovací proces posluchačů, kteří byli náhodně určováni řídicím zaměstnání do funkcí velitelů čet a družstev a plnili zadávané úkoly. Druhou částí výcviku bylo zařazení tematik, jejichž zvládnutí se hodí všem příslušníkům kurzu v jejich každodenní práci.

Výuka v praporčickém kurzu probíhá pod jednotným taktickým námětem a nejinak tomu bylo i v případě komplexního polního výcviku. Ještě před samotným vyvedením proběhla přípravná fáze, ve které byl posluchačům vydán bojový rozkaz velitele roty k provedení přesunu, vyjednávání v místní vesnici a následně přesunu na spojeneckou základnu k obnovení bojeschopnosti. Posluchači byli určeni do funkce velitele pěší čety a na základě obdrženého úkolu zpracovali vlastní bojový rozkaz.

Při zahájení výcviku byly čtyři přepraveny do prostoru TPC a odtud se vydaly k samostatnému plnění úkolu. V úvodní fázi přesunu k místní vesnici byly jednotky přeúkolovány k pomoci logistické jednotce (zásobovací četa), která se dostala do potíží při přesunu, a je nutno ji lokalizovat a pomoci jí ve vyproštění vozidel. Tímto byla do výcviku zakomponována logistická příprava v tématech vyprošťování vozidel a provedení konvoje. Posluchači si tedy vyzkoušeli vyprošťování jak kolové, tak pásové techniky, za pomoci prostředků určených pro vyproštění, i samovyproštění s pomocí dalšího vozidla. Dále byli seznámeni a vyzkoušeli si přípravu vozidla pro tažení, v případě jeho snížené mobility. Závěrečnou etapou pomoci bylo provedení konvoje a odsun techniky zásobovací čety.

Po splnění úkolů v tématech logistické přípravy posluchači pokračovali dál v plnění původního úkolu, tedy přesunu do místní vesnice. Po nutné přípravě tedy čtyři vstoupily do prostoru vesnice, kde s nimi místní představitel probral situaci

ve vesnici. Při jednání bylo nutno použít tlumočnicka a velitelé čet ocenili získané dovednosti. Posluchači získali ve vesnici mnoho cenných informací, které ovlivnily jejich činnost následující den.

Po splnění úkolů ve vesnici čtyři pokračovaly do prostoru spojenecké základny, kdy přešli na noc, zorganizovali obranu a ostrahu základny, a určení velitelé připravovali a plánovali činnosti na další den z informací, které získali ve vesnici. Jejich úkolem bylo hned ráno zaútočit na budované obranné postavení nepřítele a po jeho zničení přejít do obrany před postupujícím nepřítelem. Po upřesnění úkolu za přesunu do shromaždiště na noc vybudovali kontrolní propouštěcí místo za účelem kontroly pohybu nepřátelských skupin v prostoru operační odpovědnosti. Celý výcvik byl také doplněn problematikou přežití, kde si posluchači osvojili dovednosti při nouzové situaci a sebezáchově.

Komplexní polní výcvik byl vyvrcholením přípravy posluchačů v praporčickém kurzu. Poslední etapou jejich studia jsou závěrečné zkoušky, ke kterým jim oddělení velení a štábní služby přeje hodně štěstí.

Text: npor. Ing. David Kremlička,

oddělení velení a štábní služby OKPř VeV – VA

Foto: npor. Ing. David Kremlička, oddělení velení a štábní služby

a npor. Ing. Martin Urbánek,

oddělení přípravy logistiky a služeb, OKPř VeV – VA

Stříbřité odznaky absolventa vyškovské akademie k mnohému zavazují ...

Zavazují totiž k reprezentaci praporčického sboru Armády České republiky. A to všechny příslušníky praporčického kurzu u Velitelství výcviku – Vojenské akademie, kteří se stali jeho úspěšnými absolventy, včetně těch 43 nejčerstvějších.

„Já, posluchač Velitelství výcviku – Vojenské akademie ve Vyškově, prohlašuji na svou čest, že budu vykonávat svou funkci u útvarů Armády České republiky svědomitě a odpovědně. Svým přístupem k plnění úkolů budu důstojně reprezentovat Armádu České republiky a praporčický sbor. Tak slibuji!“ Slova slibu posluchače VeV – VA, jež byla naposledy vyřčena v pátek 15. listopadu 2013 v prostorách Společenského klubu kasáren Dědice, a to absolutně nejlepším posluchačem rotmistrem Michalem Loosem, příslušníkem 44. lehkého motorizovaného praporu 4. brigády rychlého nasazení. Slova, na která zazněla více než čtyřicetihlasná odpověď: „Tak slibujeme!“

Čerství absolventi letošního posledního běhu praporčického kurzu převzali za účasti zástupce velitele VeV – VA plukovníka gšt. Rudolfa Honzáka, náčelníka odboru kariérové přípravy VeV – VA plukovníka Michala Kucharského a dalších hostů nejen absolventské certifikáty, ale rovněž již zmíněné stříbřité odznaky, přičemž dvanáct z nich si odneslo ještě písemnou pochvalu za dosažení výtečných výsledků u závěrečných zkoušek a rotmistr Michal Loos obdržel meč pro absolutně nejlepšího posluchače tohoto druhého nejvyššího kariérového kurzu VeV – VA.

„Tento kurz je jeden z nejvýznamnějších, které VeV – VA organizuje, jehož cílem bylo získání znalostí a dovedností pro výkon vojenské služby v příslušném hodnostním sboru a zároveň splnění příslušného kvalifikačního požadavku. Byl zaměřen především na získání všeobecné profesní kompetence, to znamená schopnosti vést lidi, tedy vést, řídit, velet jednotce do stupně četa a jejího ekvivalentu do třiceti osob,“ vysvětlil garant všech kariérových kurzů VeV – VA náčelník odboru kariérové přípravy plukovník Michal Kucharsky, který také vyzdvihl osobní iniciativu jeho právě končících posluchačů včetně mimořádného přístupu k povinnostem, když dále dodal: „Díky tomu jste všichni, tak jak jste do kurzu 23. září nastoupili, prošli se ctí a splnili tak stanovená kritéria, důležitá pro získání profesní kompetence pro nižší stupeň řízení. Blahopřeji vám.“

„Absolvovali jste kurz, který je nezbytným stupínkem ve vaší kariéře, přičemž se snažíme o to, aby všechny kariérové kurzy ve Vyškově odrážely realitu života,“ řekl v závěru slavnostního aktu zástupce velitele VeV – VA plukovník Rudolf Honzák a zdůraznil, že praporčíci a poddůstojníci jsou jádrem armády, když dodal: „Osobně jsem o tom přesvědčen. Víím, že jste vysoce profesionální vojáky ..., že právě ve vás mají důstojníci tu potřebnou podporu, jak v běžném životě, tak při řešení různých

krizových situací a doufám a pevně věřím, že dostanete prostor k realizaci toho, co jste se tady naučili. Přál bych vám, aby vás vaši velitelé vnímali jako své pilíře, jako osoby, o které se mohou spolehlivě opřít. Od vás se očekává, že si tuto autoritu vybudujete, že budete dokazovat, že jste ti, na které je spolehnutí. Už jste praporčíci ..., postoupili jste o stupeň výš v hierarchii těch stříbrných hodností, to ale také znamená, že vaše okolí bude očekávat, že budete dále vychovávat své podřízené a ty v hierarchii nižší stříbrné a že jim půjdete vzorem ...“

Úspěšní absolventi letošního posledního praporčického kurzu se tak zařadili k více než šesti tisícům příslušníků praporčického sboru, který tvoří téměř třetinu AČR.

Text: kpt. Mgr. Monika Nováková

Foto: Vladimír Bezděk ml.

MESSENGER 2 2013 • MESSENGER 2 2013 • MESSENGER 2 2013

Jejich prostorem nasazení byl imitovaný Afghánistán

Ale již velmi brzy to bude Afghánistán skutečný. A na to se museli co nejreálněji připravit. Pro 55 příslušníků AČR se tak změnil vojenský výcvikový prostor Březina v prostor jejich nasazení do zahraniční operace s nebezpečím číhajícím na každém kroku.

Únos, těžká zranění a dokonce jeden mrtvý. I takové situace řešilo právě uskutečněné letošní druhé odborně-taktické cvičení MESSENGER, pod řízením Velitelství výcviku – Vojenské akademie ve Vyškově, které bylo vyvrcholením několikaměsíčního procesu přípravy, tentokrát jednotek 8. úkolového uskupení (ÚU) AČR ISAF, a to jeho velitelství a 11. jednotky NSE (národní podpurný prvek).

Jejich domovem se tak na týden stala imitovaná základna KAIA (mezinárodní letiště Kábul), vybudovaná v prostoru Srubového tábora vojenského výcvikového prostoru Březina. „Před námi nyní stojí společný úkol, kterým je prověřit připravenost a schopnost jednotek připravujících se plnit operační úkol v prostoru nasazení v Afghánistánu a také vzájemnou součinnost velitelství 8. úkolového uskupení a 11. jednotky NSE,“ zmínil hned v úvodu řídicí cvičení plukovník gšt. Rudolf Honzák, zástupce

velitele Velitelství výcviku – Vojenské akademie, přičemž dále zdůraznil, že námět cvičení vychází z aktuální situace v místě nasazení a záměru operace ISAF.

Hlavní činnost úkolového uskupení je směřována k logistické a administrativní podpoře českých jednotek v operaci ISAF v Afghánistánu. Cvičení Messenger 2 2013 tedy mělo za úkol prověřit takové požadované schopnosti velitelství 8. ÚU, jako jsou zabezpečení efektivního a nepřetržitého velení a podpora prvkům 8. ÚU, komunikace s nadřízeným na nadnárodní i operační úrovni a se sousedy, ale i spolupráce s orgány místní samosprávy, ANSF, vládními a nevládními organizacemi, úroveň zvládnutí MDMP (Military Decision Making Process) či způsob vydávání úkolů jednotkám. V rámci působení jednotky NSE pak prověřovalo například systém ochrany a doprovodu v místě nasazení, schopnosti komplexního národního zabezpečení, systém logistické a administrativní podpory v prostoru nasazení, schopnost akviziční činnosti, zvládnutí organizace dopravy, evidence a účtování materiálu, opravy techniky a výzbroje, přepravy osob, techniky a materiálu, způsobu skladování a manipulace s materiálem, jakož i schopnost zabezpečit finanční a právní službu, personální zabezpečení a podporu KIS.

V rámci cvičení tak byly rozehrávány těmto jednotkám takové reálné incidenty

a situace, které jsou právě pro jejich nasazení v misi typické, a to jak standardní, tak krizové, vycházející z nabytých zkušeností z předcházejících operací. Z tohoto důvodu působili v řídicím štábu cvičení, zejména v jeho rozhodčí službě také příslušníci 6. ÚU AČR ISAF, kteří mají nejčerstvější zkušenosti z prostoru nasazení. Rozehráno bylo celkem kolem padesáti incidentů a situací, které dle plukovníka Honzáka měly za cíl prověřit nejen připravenost jednotlivců, ale rovněž funkčnost jako štábu.

„Zátěž na připravující se jednotky během tohoto cvičení byla opravdu enormní. V rámci některých dní jim skupina rozehry připravila až kolem 20 událostí a incidentů, z nichž některé byly velmi náročné. Během jednoho jediného dne se tak cvičícím například snížily počty o dva unesené, mrtvého a další čtyři raněné. Ale snažíme se o to, aby je zejména během prvních dnů vlastního nasazení v Afghánistánu nic nepřekvapilo a nezaskočilo,“ dodal na závěr plukovník Honzák. A také jeden z postřehů ze cvičení ze strany velitele 8. úkolového uskupení plukovníka Stanislava Hudečka hovoří za vše: „Nejhorší, co pro nás zde mohlo být, bylo řešit incident, při kterém jsme přišli o jednoho našeho příslušníka. Tak to bychom opravdu v reálu zažít nechtěli.“

Text: kpt. Mgr. Monika Nováková
Foto: Vladimír Bezděk ml.

PROBĚHL JIŽ TŘICÁTÝPÁTÝ KURZ

Ve dnech 14.–24. října 2013 proběhl u oddělení přípravy do zahraničních operací již třicátýpátý kurz pro přípravu osob na práci ve strukturách NATO a EU – CONAMS. Od jeho založení v roce 1997 jím prošlo již 1 108 příslušníků AČR.

Cílem kurzu bylo seznámit jeho účastníky s novou organizační strukturou, úkoly, transformací a rozvojem AČR, s místem a úlohou AČR v systému IZS, s nasazením AČR v zahraničních operacích NATO a EU i s výhledem do dalších let, ale i s úkoly NATO a EU a jejich vojenskou strategií.

Vysoce byla účastníky kurzu hodnocena zaměstnání provedená

CJP UO Brno i zaměstnání odvedená npor. Mgr. Gabrielou Horákovou, kpt. PhDr. Stanislavem Balíkem a mjr. Mgr. Pavlem Šebestou.

Velký zájem byl o zpravodajskou přípravu, kde příslušníci VZ MO podrobně seznámili účastníky kurzu s nejnovější bezpečnostní situací v Iráku, Sýrii, Libanonu, Pásmu Gazy, Egyptě a Sinaji, v Mali a Somálsku.

Nedílnou součástí byla i samotná příprava na vyslání, finanční a rodinné zabezpečení během působení v zahraničí.

Velkým přínosem bylo předání zkušeností z působení na zahraničních pracovištích příslušníky AČR, kteří v současnosti již plní úkoly, a to pplk. Ing. Dušanem Faltýnkem z Monsu a pplk. Ing. Jaroslavem Kalkantem z Úřadu Národního vojenského představitele ČR v SHAPE, pplk. Mgr. Václavem Baldou ACCI Brunssum. Poděkování patří i technickému zabezpečení kurzu skupinou Ing. Vladimíra Bezděka ml.

Kurz byl zakončen slavnostním předáním osvědčení o absolvování 28 příslušníkům AČR.

Text: Ing. Josef Pešek
Foto: Hana Jurčová

DIPLOMATÉ UTEKLI ZE ZAJETÍ

Diplomatictí pracovníci české ambasády v Tuguru hlásí výrazné zhoršení bezpečnostní situace. Domobrana menšinových Rawelů napadá vládní budovy a útočí na představitele ozbrojených sil. Vláda vyhlásí okamžitou evakuaci všech zahraničních pracovníků z hlavního města. Začíná několikadenní evakuační anabáze českých diplomatů, kteří se pod ochranou vládních sil snaží co nejrychleji dopravit na jediné mezinárodní letiště v zemi. Začíná další běh Kurzu speciální přípravy pro krizové situace pro pracovníky MZV – diplomaty juniory.

Diplomatická akademie zařadila tento kurz jako součást přípravy svých studentů, kteří budou po ukončení studia vysláni na jednotlivé ambasády ČR v zahraničí. Zadání znělo: „připravte nám kurz, ve kterém se účastníci dozví, jak nejlépe obstát v prostředí cizí země, v níž dojde k ozbrojenému konfliktu.“ Připravili jsme tedy nový model kurzu lépe šitý na míru diplomatickým pracovníkům. „Hrát“ se v něm začíná hned po vyřízení administrativních záležitostí 4 hodiny po nástupu do kurzu. Od tohoto okamžiku jsou studenti doprovázeni vládními vojáky na své cestě k mezinárodnímu letišti. Během ní je vojáci seznamují se vším, co by mohli potřebovat v podmínkách probíhajícího konfliktu. Celý námět jsme pojali jako interaktivní aktivitu, při níž jsou studenti vtahováni do děje všudypřítomnou simulací reálií země Tugur. A to od prvního dne, kdy několik hodin po jejich příjezdu jsou při přepravě na tugurskou základnu nastřeleni. Žádná noc není v této zemi obvyklá. První dvě jsou poznamenány útoky na dočasnou základnu, všechny další pak již stráví v terénu s různým rozsahem vybavení. Poslední z nich je nejnáročnější. Po 11 hodinách v zajetí je jim inscenovanou situací umožněno uprchnout. Jejich cílem je 15 km vzdálené místo vyzvednutí, kde přenocují pouze s křesadlem a nožem.

Jde o zatím nejpropracovanější scénář kurzu přežití v celé jeho historii. Pro studenty velmi náročný. Když vidím „své“ instruktory po skončení kurzu, vypadají stejně vyčerpaně jako studenti. Musí být vždy o krok napřed, pořád ve střehu, hlídat všechno a všechny. I bez certifikátu mají svůj kurz přežití několikrát ročně.

Chtěl bych jim svým jménem velmi poděkovat. Stejně tak psycholožkám, všem externistům z jiných útvarů a policistům. Kurz je takový, jaký je, díky jejich práci a přístupu k ní. Všichni účastníci takovýchto kurzů z civilního sektoru pak své mnohdy první zkušenosti spolupráce s vojáky předávají dál. Víme, že tento první kontakt civilistů s armádou je pro nás příležitostí prezentovat „firmu“ a její schopnosti. Dle vyhodnocení kurzu studenty jsme při prezentaci svých schopností prostřednictvím kurzu uspěli výtečně. Všem vám za to děkuji.

Text a foto: mjr. Mgr. Pavel Šebesta, náčelník oddělení přípravy speciálních kurzů

Odborná škola Vojské policie představuje

ODBORNÝ ZÁKLADNÍ KURZ PRO BUDOUCÍ VOJSKÉ POLICISTY

Dne 7. října začal u Odborné školy Vojské policie ve Vyškově tento rok již druhý odborný základní kurz pro budoucí vojské policisty. Čeká je více než pět měsíců intenzivní přípravy především v oblasti práva, psychologie, dopravní, pořádkové a kriminalistické služby.

Každý zájemce o službu u VP musí projít poměrně náročným výběrovým řízením z tělesné zdatnosti a dále musí absolvovat psychodiagnostické vyšetření. Zájemců o práci u VP je hodně, zvláště v období reorganizace, kterou AČR v letošním roce prochází, ale splnit všechny požadavky pro přijetí k VP není jednoduché. Obecně lze říci, že tímto výběrem projde přibližně každý třetí zájemce.

Splní-li uchazeč všechny požadavky a je-li mu nabídnuto vhodné pracovní zařazení u jednoho z velitelství Vojské policie (Praha, Olomouc, Tábor), nastoupí do kurzu u Odborné školy vojské policie (OŠVP) ve Vyškově. „Vysoké požadavky na uchazeče jsou při výběrových řízeních kladeny i proto, aby se zvýšila pravděpodobnost úspěšného absolvování pětiměsíčního kurzu. Aby se učil novým věcem a byl fyzicky i psychicky připraven plnit náročné úkoly, které s sebou služba u Vojské policie nese,“ říká náčelník OŠVP pplk. Ing. Libor Daněk.

V prvních týdnech absolvují studenti vševojskovou přípravu, se zaměřením například na základní řády, zdravotní, spojovací, topografickou a ženijní přípravu. Doposud se jejich výuka neliší od ostatních příslušníků AČR. V následujícím týdnu již odjíždějí k autoškole VP do Bechyně k absolvování prvního

odborného kurzu, a to modulárního kurzu techniky jízdy. Zde jako řidiči během absolvování určených cviků poznají hranici svých schopností, ale i mez fyzických zákonů při jízdě služebním vozidlem. Naučí se v různých dopravních situacích koordinovat činnost při řízení vozidla a ovládnání výstražného rozhlasového zařízení (VRZ), manévrování mezi různými typy překážek, vyhýbací manévry a brzdění ve vymezeném koridoru.

Po návratu do Vyškova čeká studenty odborná příprava. Vysoká důležitost je položena na předmět základy práva, který má za cíl naučit a na modelových případech prakticky procvičit realizaci vybraných ustanovení právních norem, které příslušníkům Vojské policie umožní samostatně plnit úkoly v rozsahu působnosti a oprávnění zákona č. 300/2013, o Vojské policii, tak, aby byla zabezpečena mezipředmětová provázanost v rámci výuky.

V pořádkové službě se studenti učí základní dovednosti spojené se služebními zákroky, taktikou a praktickým provedením úkonů. Učí se kontrolovat osoby ve vojských objektech, osoby eskortovat či používat donucovací prostředky. Nic z tohoto by bez znalosti zákonů nebylo možné provádět.

Oblast dopravní služby spočívá mimo jiné v dohledu nad dodržováním pravidel silničního provozu vozidel ozbrojených sil, vyhledáváním trestné činnosti a přestupků a realizaci opatření k jejich předcházení. Dále v řízení provozu na pozemních komunikacích a doprovodech vozidel. Posluchači se učí plnit úkoly silniční kontroly vozidel – jejich základní povinnou výbavu a technický stav vozidla. V neposlední řadě také způsobilost řidiče k jízdě.

Nemalý důraz je kladen také na výuku kriminalistiky. Studenti se dozví něco z historie, naučí se rozeznávat druhy kriminalistických stop, zajišťovat místo činu a také provádět výslech osob.

V průběhu celého kurzu jsou budoucí vojenští policisté cvičeni ve střelecké přípravě. Musí stoprocentně zvládnout manipulaci se zbraní, konstrukční řešení vybraných typů zbraní používaných u Vojské policie, střelecké návyky, taktické prvky střelby.

Informací, kterých se studentům dostane, a požadavků, které jsou na ně kladeny, je skutečně velké množství. Znalosti a dovednosti jsou během kurzu prověřovány v „blokových přezkouškových“, kdy jsou studenti přezkušováni ze všech oblastí přípravy. Zpravidla se nestává, že by na první pokus uspěli všichni ... Vyvrcholením studia OZK VP jsou závěrečné zkoušky, které sestávají z ústní a praktické zkoušky. Úspěšní absolventi jsou na závěr studia slavnostně vyřazeni a z rukou náčelníka Vojské policie převezmou průkaz vojského policisty s identifikačním číslem.

Ne nadarmo se říká, že kurz u Odborné školy Vojské policie patří k jedněm z nejnáročnějších v celé AČR.

Text a foto:

kpt. PhDr. Zdeňka Košvancová, OŠVP

Tak jako šnek potřebuje k životu tykadla, ...

... tak i bojová činnost potřebuje ke zdárnému splnění úkolu průzkum

Proto stejně jako v letech minulých, tak i letos, proběhly u oddělení průzkumu a elektronického boje odboru profesní přípravy VeV – VA odborné kurzy průzkumných odborností. „Cílem našich kurzů je zprostředkovat vzdělání v oboru a neustálé udržování, navyšování a aktualizaci získaných znalostí a dovedností, čehož se snažíme dosáhnout seznamováním a stmelováním průzkumníků jednotlivých útvarů mezi sebou navzájem. A to jak v kurzech v pozici posluchačů, tak i opětovným prizváním úspěšných absolventů do rolí instruktorů, zejména k účasti v některých důležitých fázích výcviku, které pro ně mohou být dalším přínosem. Například z důvodu přítomnosti technického prostředku průzkumu, s kterým se neměli možnost v době své účasti v kurzu setkat, z důvodu předání zajímavých zkušeností ze své praxe, nebo si procvičit velitelské schopnosti,“ vysvětluje příslušník již zmíněného oddělení praporčík Marek Cendelín.

V letošním roce proběhly čtyři třítydenní odborné kurzy zaměřené na základní a zdokonalující výcvik průzkumných odborností. Dvakrát Všeobecný průzkum

(PZ030) a dvakrát velitel průzkumné skupiny, družstva (PZ070).

Kurz „všeobecný průzkum“ je výcvik určený prvotně vojákům, kteří jsou nově zařazeni k průzkumným jednotkám, a potřebují se dozvědět „jak na to“, a v druhé řadě i těm, kteří si svůj um potřebují podle rozhodnutí příslušných velitelů osvěžit. Náplní kurzu jsou pro představu informace o tom, co to průzkum je, jaké jsou jeho hlavní úkoly a principy, dále pak způsoby získávání informací, hlášení výsledků průzkumu, sebezáchova v týlu nepřítele při odloučení od jednotky a mnohé další. V průběhu je kladen vysoký důraz na praktické zvládnutí dané problematiky, a to i pod zátěží, na dodržování principu utajení činnosti a na předávání informací v čase nejbližším době získání informace. Kurz je intenzivní, postupně gradující a jeho vyvrcholením je závěrečné cvičení s co nejkvalitnější simulací, která se odvíjí od toho, jak si vede jednotka. Je tak trochu „živá“. Jednou velkou součástí simulace je účast příslušníků z 53. bPzEB, kteří v průběhu zabezpečují rušení, odposlech a lokalizaci jednotky, což je

jeden z nádherných způsobů jak ověřit dodržování principu utajení a prakticky na jeho důležitost poukázat. Velký dík patří jak jim, tak i příslušníkům PČR, kteří ztvárňují protivníka.

Kurz „velitel průzkumné skupiny, družstva“ je nástavbou kurzu „všeobecného průzkumu“. Je zaměřen nejen na přípravu průzkumníků předurčených do velitelských funkcí, ale i na zdokonalení již získaných znalostí a dovedností v této oblasti. Kurz se obsahově nijak významně neliší. Veškerá tematika je zaměřena na činnost velitele. A co že je zde jiného? Například plánování činnosti průzkumného orgánu, seznámení s vedením výuky a výcviku u jednotky, zpravodajská příprava a vše s tím spojené. Tedy tvorba bojové a výcvikové dokumentace, seznámení se s úkoly zpravodajské skupiny útvaru a tím pochopení vztahů mezi zpravodajskou částí tohoto oboru a tou průzkumnou. V současné době dochází u kurzu k drobným změnám. Stane se intenzivnějším, náročnějším a navýší se praktická část výcviku. Změny vzešly z nasbíraných zkušeností v průběhu našich kurzů, z požadavků od absolventů kurzu a od jejich velitelů. Snad splníme očekávání.

„Závěrem mi jen zbývá poděkovat absolventům, kolegům a všem ostatním, kteří se na obou kurzech podílí. Za jejich skvělý a vojáka hodný přístup. To je mi odměnou za práci, kterou jsem vynaložil při stavbě a tvorbě těchto našich kurzů a kterou vynakládám při jejich zlepšování,“ doplňuje autor příspěvku praporčík Cendelín.

Text a foto: praporčík Marek Cendelín, starší instruktor OdPzEB

Komplexní polní výcvik důstojnického kurzu ZD 007 „SHOWDOWN 2013“

Ve dnech 20.–22. listopadu 2013 byl proveden komplexní polní výcvik čtyř důstojnického kurzu ZD 0071 pod názvem „SHOWDOWN V/ 2013.

Cílem zaměstnání bylo prověřit posluchače ve schopnosti aplikovat teorii do praxe v hlavních druzích bojové činnosti, dále zvládnutí rozhodovacího a plánovacího procesu velitele družstva, schopnost předat rozhodnutí velitelů svým podřízeným a v neposlední řadě prověřit aplikaci poznatků z ostatních oblastí výuky a výcviku při řešení konkrétních situací, které byly na cvičící rozehrávány v průběhu výcviku.

Výuka v důstojnickém kurzu v předmětu taktická příprava a štábní služba probíhá pod jednotným taktickým námětem a nejinak tomu bylo i v případě komplexního polního výcviku.

V rámci přípravné fáze před samotným provedením výcviku si posluchači procvičili rozhodovací a plánovací proces velitele družstva a na základě rozkazu nadřízeného zpracovali bojové rozkazy velitelů družstev pro plnění operačních úkolů v souladu s námětovou situací.

Úkoly postavené před jednotky se samozřejmě přibližovaly zadáním ze zahraničních operací, ve kterých v současné době působí AČR, ale také odrážely příklady symetricky vedených bojových operací (akcí). Důstojníci měli možnost

velet, organizovat a plánovat činnost podřízených v reálných situacích, které jim byly přehrávány řídicím zaměstnání cestou skupiny imitace a značkování.

V průběhu KPV došlo na prověření základních dovedností a znalostí z celého spektra bojových úkolů, ve kterých může působit družstvo, konkrétně se jednalo o přesuny, obranu, útok nebo rozmístění mimo boj. V těchto činnostech samozřejmě došlo i na řešení úkolů spojených se vznikem krizových situací, které mohou nastat v reálném válečném konfliktu. Sem lze zařadit reakce na kontakt s nepřítelem, činnost při vyjednávání s místními obyvateli a získávání informací, řešení situace při nalezení nástražného výbušného systému (NVS) neboli „IED – Improvised explosive device“, ošetřování zraněného, komunikaci pomocí spojovacích prostředků při podávání okamžitých hlášení v reálném čase, orientaci v terénu, práci s mapou a v neposlední řadě rozhodovací a plánovací proces velitele po obdržení úkolu. Příslušníci kurzu byli pravidelně střídáni na velitelských funkcích, během celého výcviku museli přijímat adekvátní rozhodnutí a velet jednotce.

Na plnění úkolů a správné rozhodování ve vzniklých situacích dohlíželi učitelé-lektoři z oddělení velení a štábní služby v rolích mentorů u každé cvičící jednotky v průběhu celého výcviku. Toto praktické a kontrolní zaměstnání ukončilo etapu výcviku v družstvu v rámci taktické přípravy a přineslo jak posluchačům, tak učitelům-lektorům cenné poznatky do jejich další praxe. Cíle výcviku byly splněny na velmi dobré úrovni, k čemuž přispěla nemalou měrou aktivita a iniciativa všech cvičících, kdy i navzdory nepříznivým klimatickým podmínkám se snažili odvést maximální výkon. Za tento fakt lze pouze vyslovit pochvalu všem cvičícím a zároveň také řídicí skupině.

Text a foto: mjr. Ing. Marián Choma

Vyškovskou akademií navštívili Indové

A to učitelé a frekventanti kurzu pro vysoké indické důstojníky, tedy vyššího kurzu řízení obrany. V rámci poznávací a vzdělávací cesty po České republice v doprovodu přidělence obrany Indie v ČR plukovníka Pawana Kumara je ve čtvrtek 31. října 2013 v posádce Vyškov přivítal náčelník štábu Velitelství výcviku – Vojenské akademie plukovník gšt. Milan Marek.

V programu vyškovské návštěvy se Indové vedení Air Commodorem Bavisetti Chandra Sekharem měli možnost nejprve seznámit s posláním, činností a působností Velitelství výcviku – Vojenské akademie jako největšího výcvikového a vzdělávacího centra AČR s mezinárodní působností a také největšího vyškovského posádkového subjektu.

„Jedinečnost naší akademie je v tom, že připravuje personál všech funkcí a armádních odborností jak pozemních, tak vzdušných sil, ale také personál mimorezortní i zahraniční. Jen v loňském roce u nás takto úspěšně prošlo kurzy přes

10 200 absolventů, z nichž bylo 256 cizinců, a letos pokračujeme v nastaveném trendu, kdy za první pololetí prošlo naší přípravou, která skýtá přes 550 vzdělávacích a výcvikových aktivit, již dalších 5 500 osob jak vojenského, tak civilního personálu, mezi nimi přes 120 cizinců,“ zdůraznil při brífinku plukovník Marek. A protože jedním z hlavních cílů Vyškovských je kariérové vzdělávání příslušníků AČR, řada otázek Indů směřovala také tímto směrem. Předmětem jejich zájmu tak byly mimo jiné možnosti vstupu do armády, kariérový růst, hodnostní postup, či maximální doba setrvání v armádě a mezi nejvíce diskutované patřila také příprava leteckého personálu.

O některých konkrétních možnostech výcviku ve Vyškově se v další části programu přesvědčila více než dvacetičlenná skupina indických vysokých důstojníků na vlastní oči, když navštívili nejprve Centrum trenažerových a simulačních technologií a poté také halu vzdušných sil, sloužící pro výcvik pozemního leteckého personálu.

Text: kpt. Mgr. Monika Nováková

Foto: Hana Jurčová

Vyškov a Martin pojí jeden společný cíl VÝCVIK NOVÁČKŮ

Zástupci Slovenské i České republiky v něm také spolupracují a rádi by ještě intenzitu spolupráce zvýšili. Cíl? Obohacení základní přípravy vojáků vzájemnou výměnou i získáním nových zkušeností instruktorů, ale i velících poddůstojníků a důstojníků. Vždyť porovnávaná tematika obou kurzů je na 95 procent stejná. Jen systém přípravy je odlišný.

S tím českým se přijeli seznámit přímo do Vyškova příslušníci Praporu výcviku Ozbrojených sil Slovenské republiky z Martina, když v posledním listopadovém týdnu zavítali k odboru výcviku Velitelství výcviku – Vojenské akademie, kde právě vrcholí příprava letošních posledních nováčků.

„Příslušníci kurzu základní přípravy u nás plní postupně úkoly spojené se získáním základních profesních dovedností, rozdělené do čtyř fází s dvěma komplexními několikadenními výcviky venku, a to po dobu tří měsíců v rámci nepřetržitého výcviku, tedy od pondělí do čtvrtka nonstop a pátek až neděle tráví čas se svými rodinami,“ vysvětlil hned první den specifika českého systému jeden z jeho tvůrců plukovník Karel Klinovský, náčelník odboru výcviku VeV – VA, který dále objasnil systém vylučování a vyřazování, když řekl: „Byť po první fázi absolvují rekruti vojenskou přísahu, stále jsou ve zkušební době, což znamená, že až do konce kurzu mohou z nejrůznějších důvodů odejít, ať už z osobních, zdravotních či pro nesplnění požadovaných kvalit vojenského profesionála, i když největší odchodovost je vždy během prvních čtrnácti dní výcviku.“

To potvrzují i současní rekruti, které zastihli naši slovenští kolegové v neztenčeném počtu 83 nejprve u postupových zkoušek po druhé fázi výcviku a poté při praktickém výcviku, který je charakteristický pro tu následující třetí. V tomto týdnu tedy na ně čekaly ve vojenském výcvikovém prostoru Březina ostré střelby ze samopalu i pistole, ale i nácvik hodů granátem a také taktická dráha bojovníka, která ve spojení s nepříjemnými mrazivými podmínkami pro začátečníky není opravdu jednoduchá. Zvláště když její konec, při nesprávně zvládnuté činnosti, znamená pád do vody.

„Dráha, na které jsme mohli vidět vaši taktickou činnost jako jednotlivců, je skutečně vynikající pro nácvik základních taktických dovedností, u nás bohužel nic takového k dispozici nemáme,“ chválil učebně-výcvikovou základnu Vyškovských při společné závěrečné besedě s posluchači zástupce velitele Praporu výcviku OS SR major Nikola Vicena, který společně s jedním velitelem roty a dalšími třemi instruktory seznámili naše rekruty zase se slovenským systémem. „Ranní rozcvičky, večerky před desátou, víkendy strávené

činností v kasárnách včetně sobotního hospodářského dne, to vše devět týdnů končících jednodenním polním výcvikem a přísahou,“ vysvětlil část systému základního výcviku na Slovensku major Vicena. A na otázku „Tak co, závidíte vašim kolegům?“ Rekruti shodně odpověděli: „Ani náhodou, čtyři nepřetržité dny jsou sice velmi náročné, ale jsme spokojeni, že pak můžeme domů ...“

A nezůstalo jen u výcviku nováčků. Středem zájmu spolupráce byly také další možnosti zvýšení profesionální vycvičenosti slovenských velitelů a instruktorů, přičemž se zde seznámili s dalšími dvěma právě probíhajícími speciálními kurzy, a to kurzem instruktorů střelecké přípravy a elitním kurzem velitelů malých jednotek Komando.

Možnou intenzivnější spolupráci podpořil také velitel VeV – VA brigádní generál Ján Kožiak, když mimo jiné v závěru návštěvy řekl: „Vše je to hlavně o instruktorech,“ a slovenští příslušníci jeho slova uznale potvrdili: „Ukázali jste nám to nejlepší, co máte a mezi to rozhodně patří vedení výcviku vašimi instruktory.“

Text: kpt. Mgr. Monika Nováková
Foto: Hana Jurčová, Vladimír Bezděk ml.

Vyškovští představili odborné veřejnosti hned několik novinek v přípravě řidičů

Simulátor náklonu vozidla, ochranné prvky zabraňující poškozování vozidel při jízdě v náročném terénu a v neposlední řadě dráha pro nácvik jízdy v písčných podmínkách.

Těmito a dalšími praktickými novinkami v přípravě vojenských řidičů se prezentovali příslušníci odboru dopravní výchovy Velitelství výcviku – Vojenské akademie na odborné konferenci ke zvýšení bezpečnosti provozu vozidel ozbrojených sil, kterou pořádají ve vyškovské posádce již tradičně počátkem měsíce listopadu. Letošní, již šestý ročník však patřil k výjimečným, a to jak počtem účastníků, tak odborností.

O významnosti dopravní problematiky, a to nejen pro AČR, ale potažmo celou naši republiku, hovoří více než 20 příspěvků směřujících k aktuálním požadavkům na znalosti a dovednosti řidičů s ohledem na rozvoj dopravy a vývoj technických prostředků, analýzu příčin a důsledků nedodržování pravidel provozu na pozemních komunikacích. Ty zazněly z řad významných osobností, odborníků a specialistů útvarů a zařízení AČR, VP, PČR, ale i civilních subjektů, jako jsou

Ministerstvo dopravy ČR, Akademie věd ČR, Dopravní akademie, a. s., Praha, Akreditované školicí středisko řidičů Praha, Vysoké učení technické Brno, Centrum dopravního výzkumu Brno, Univerzita Pardubice či Ústav soudního inženýrství Žilinské univerzity.

Mezi nimi se svými příspěvky prezentovali i ředitel Agentury logistiky AČR brigádní generál Jaromír Zůna, vrchní praporčík Univerzity obrany Brno štábní praporčík Libor Pliešovský a také ředitel Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje plukovník Leoš Tržil, který zde mimo jiné zmínil: „Bezpečnost silničního provozu, to jsou tři problémy: řidič, komunikace a vozidlo. Být řidičem tedy znamená nutnost neustále se sebevzdělávat ve všech těchto oblastech. Vždyť například jen 50 % nehod je způsobeno nepřizpůsobením řízení vozidla stavu komunikace. Je tedy velmi důležité bavit se o tom, co vše se děje na silnici, něco pro to dělat, a to především v oblasti širokého komplexního vzdělávání řidičů.“

To se samozřejmě týká i vojenských řidičů. „Způsob jejich přípravy je specifický k plnění úkolů ve složitých klimatických a terénních podmínkách charakteristických pro předpokládané místo působení,“ zdůraznil náčelník štábu VeV – VA plukovník Milan Marek, který k tomu ještě dodal: „Zkušenosti nejen ze zahraničních operací, ale i z provádění přípravy u vojsk nás přesvědčují, že dokonalé zvládnutí techniky má podstatný vliv na úspěšné plnění úkolů celé jednotky. Proto jedním z cílů konference, vedle setkávání se odborné veřejnosti, jsou také možnosti zvýšení profesionality vojenských řidičů.“

Konkrétní přínos příslušníků odboru dopravní výchovy VeV – VA vysvětlil jejich náčelník plukovník Jaroslav Král při praktických ukázkách toho, co vše se jim podařilo za uplynulý rok v oblasti přípravy řidičů opět zdokonalit: „Teorie je důležitá věc, ale já jsem zastávce její maximální implementace do praxe, tedy do praktického výcviku. A ten se nám podařilo konstrukcí některých technických zařízení posunout zase o kus dál. Vyzkoušet si ovládání vozidla v nejrůznějších možných situacích a také charakteristických terénních podmínkách, to je podle mého názoru jediná cesta jak dokonale připravit naše řidiče pro plnění úkolů na území ČR, tak pro zahraniční operace. Jedině tak se jim správná činnost dostane do podvědomí a budou schopni adekvátně reagovat i v krizových situacích. Nepřipravený řidič totiž v řadě případů může ohrozit životy celé jednotky, a naopak, mít dobrého řidiče znamená pro jednotku poloviční jistotu úspěchů.“

Text: kpt. Mgr. Monika Nováková

Foto: Vladimír Bezděk ml., nrtm. Petr Hrušický (ODV)

ČESKO-NĚMECKÝ PARTNERSKÝ SEMINÁŘ PRO PODDŮSTOJNÍKY

Ve dnech 18. až 22. listopadu 2013 proběhl na půdě Vojenské akademie pro informace a komunikaci Bundeswehru ve Strausbergu 2. ročník „Česko-německého partnerského semináře pro poddůstojníky“ (v ozbrojených silách SRN hodnosti v rozsahu OR5–OR9).

Toto zaměstnání bylo připraveno a rovněž organizováno místním „Centrem vnitřního řízení“ (Zentrum Innere Führung). Celkem se tohoto zaměstnání za Českou republiku zúčastnilo 10 příslušníků hodnostního sboru praporčíků z různých složek AČR pod vedením vrchního praporčíka AČR št. prap. Petra Seiferta. Tohoto semináře se rovněž zúčastnil příslušník odboru doktrín (ODO) VeV – VA Vyškov prap. Jaromír Šalplachta. Za německou stranu bylo přítomno na semináři celkem 8 příslušníků poddůstojnického sboru Bundeswehru pod vedením vedoucího semináře mjr. Florianu Mauera.

Cílem semináře bylo především:

- rozvoj a posílení vztahů mezi příslušníky poddůstojnických a praporčíckých sborů obou zemí;
- vzájemná výměna zkušeností účastníků v oblastech zahraničních operací, záležitostí poddůstojnického a praporčíckého sboru, vnímání ozbrojených složek veřejností;
- seznámení českých zástupců s koncepcí velení a řízení Bundeswehru;

- návštěva významných německých státních institucí, které se zabývají záležitostmi obrany a ozbrojených sil.

V rámci semináře byla účastníkům zástupci obou zemí přednesena a následně společně diskutována široká oblast různých vojenských témat. Mezi nejdiskutovanější témata pak patřily zejména následující oblasti:

- velení a řízení Bundeswehru;
- zkušenosti ze zahraničních operací Bundeswehru;
- zkušenosti ze zahraničních operací AČR;
- reformy ozbrojených sil ČR a SRN;
- vztahy mezi ozbrojenými složkami a civilní veřejností;
- společné a rozdílné rysy ozbrojených složek obou zemí.

Další důležitou částí pak byla společná práce účastníků semináře. Během této části byly z účastníků semináře vytvořeny česko-německé týmy, kdy každý z těchto týmů měl za úkol připravit přednášku na určité téma a následně ji prezentovat a diskutovat s ostatními účastníky semináře.

Témata zvolená pro tuto část semináře byla následující:

- vedení lidí;
- výcvik, výzbroj a výstroj;
- integrace ozbrojených sil do státu a společnosti;
- pohled veřejnosti na působení ozbrojených sil v zahraničních operacích v ČR a SRN.

V dalším programu semináře bylo přímo na půdě některých německých státních institucí a dalších významných míst (Spolkový sněm, Říšský sněm, Památník německého odboje, Památník padlých vojáků Bundeswehru) připraveno několik prezentací a prohlídek. V neposlední řadě byli všichni účastníci semináře pozváni k návštěvě Velvyslanectví ČR v Berlíně.

V závěrečný den semináře byl všem zúčastněným slavnostně předán pamětní certifikát o absolvování semináře a zároveň vedoucím semináře mjr. Maurem vyjádřen dík za vysokou kvalitu diskuzí a aktivitu všech zúčastněných. Taktéž většina účastníků se shodla na tom, že si s sebou díky přátelské a otevřené atmosféře, která panovala v rámci všech prezentací, společných prací a diskuzí, odvázejí spoustu cenných poznatků a zkušeností.

Text: prap. Jaromír Šalplachta, ODO VeV – VA

Foto: výběr fotografií účastníků semináře

Vyškovská akademie oceněna za spolupráci s policií

V pondělí 2. prosince 2013 převzal velitel Velitelství výcviku – Vojenské akademie brigádní generál Ján Koziak Plaketu krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje udělenou VeV – VA za aktivní spolupráci s tímto krajským ředitelstvím.

Plaketu převzal velitel VeV – VA za účasti hejtmana Jihomoravského kraje Michala Haška z rukou ředitele krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje plukovníka Leoše Tržila v reprezentativních prostorách Sněmovního sálu brněnské Nové radnice v rámci slavnostního ceremoniálu složení slibu téměř tří desítek policistů, kteří posílili řady jihomoravské policie.

Jedním z posledních příkladů spolupráce policistů, a to nejen jihomoravských, s vyškovskou akademií, vycházející z Mezirezortní dohody mezi AČR a PČR, byl říjnový týdenní pilotní kurz pro instruktory školních policejních středisek jednotlivých krajských ředitelství a pracovníků oddělení vzdělávání Policejního prezidia. „Jednalo se o instrukčně-metodické zaměstnání, jehož cílem bylo sjednocení metodiky pořadové přípravy pro policii. To souvisí se změnou systému základní odborné přípravy pro nově příchozí policisty, kteří, na rozdíl od minulosti, nemají při příchodu k policii většinou za sebou vojenský výcvik,“ vysvětluje poručice Alice Musilová z preventivně informačního oddělení PČR – KŘP Jihomoravského kraje. Celkem devatenácti policistům tak předali své zkušenosti instruktoři

z oddělení základní přípravy odboru výcviku tak, aby je tito policisté mohli předávat tzv. policejním nováčkům. A co na policisty z celé republiky ve Vyškově čekalo?

„Zpočátku jsme si s paní plk. Hofmanovou z Policejního prezidia ujasnili, o co nám jde,“ sdělil velitel 1. výcvikového kurzu základní přípravy Velitelství výcviku kpt. Michalík. „Shodli jsme se na tom, že nám u policie jde o dodržování těchto několika věcí: je to zdvořilost, ukázněnost, vojenské vystupování, zodpovědnost, týmová spolupráce, loajalita k nadřízeným, vyjadřování úcty nadřízenému, sebeovládání,“ vypočítává zkušený velitel a vzápětí dodává: „Hned první den jsme nikoho nešetřili a nasadili u armády standartní výcvik. A musím říct, že si cením přístupu policistů k tomuto kurzu, protože do toho šli s nasazením.“

Pondělí začalo fyzickou přípravou policistů, kdy se mimo jiné seznámili i s tzv. překážkovou dráhou NATO. Jde o dráhu dlouhou asi 500 m, na které je umístěno dvacet nejrůznější překážek. „Tato dráha je stejná ve všech zemích Aliance a v České republice je kromě Vyškova obdobná ještě v Žatci. Startovat mohou současně dva lidé. Jednotlivé

překážky se mohou překonávat většinou minimálně na dva či více způsobů. Trať se běží tzv. na volno, ale i se zátěží, či po družstvech, kdy se družstvo přesunuje např. s nosítky,“ vysvětluje jeden z vojenských instruktorů. Dráha začíná překonáním lanového žebříku, který sahá do výšky přibližně pěti metrů. Následují další překážky, jako je plazení na překážce, která se postupně snižuje, přeskakování, podlézání, překonávání příčných kladin v různé výšce, labyrint apod. Mezi ty nejtěžší patří asi překonání betonové bariéry vysoké přibližně tři metry a tzv. „bazén“. Jde v podstatě o jámu v hloubce 2,5 m. Ani na těchto překážkách se však nedala většina policistů zahanbit. Rozhodně však jde o fyzicky náročnou aktivitu, neboť pravidla překonání překážek jsou tak přísná, že pokud vybočíte mimo danou dráhu, začínáte překážku zdolávat znovu od začátku.

První tři dny kurzu probíhaly tím způsobem, že vojáci „školili“ policisty v pochodovém a pořadovém kroku, probírali a nacvičovali základní postoj, správné a přesné provedení obrátů, roze-stupů apod., ale i kázeň, zdravení, vstup do místnosti, velení. Navštívil je i vojenský psycholog npor. Mgr. František Zakopal. „Bavili jsme se z počátku obecně o psychodiagnostice, ale i o prevenci proti zátěži a stresu, vyzkoušeli i techniky práce s tělem právě k odbourání stresu. Během dvouhodinového zaměstnání jsme také plnili tzv. pracovní zátěžové testy,“ říká. A kpt. Michalík dodává, že vzhledem k tomu, že účastníci kurzu jsou lidé ve vyšších hodnostech, nechyběla ani beseda o vedení podřízených. „Probírali jsme rétoriku, zvládání různých situací, motivaci apod.,“ přibližuje. Čtvrtý den již vedli výuku vybraní policisté a vojenský instruktor již jen dozoroval, radil a doplňoval.

„Cílem tohoto týdne bylo vytvoření jakéhosi cvičebního manuálu pro pořadovou přípravu. Jako výstup jsme natočili i instruktážní video,“ sděluje plk. RNDr. Jiřina Hofmanová, PhD., vedoucí oddělení vzdělávání Policejního prezidia, která byla rovněž aktivní účastnicí a zároveň jedinou ženou v tomto kurzu. „V pátek čekalo policisty slavnostní ukončení a vyhodnocení výcviku, při němž obdrželi tzv. Pamětní list za kurz základní přípravy,“ uzavírá kpt. Michalík.

Text: kpt. Mgr. Monika Nováková, poručice Alice Musilová, preventivně informačního oddělení PČR – KŘP JmK

Važme si tradic dělostřelectva a budme hrdi na to, že jsme dělostřelci

Slova v AČR nepochybně nejvíce spjata s 13. dělostřeleckým plukem Jince zaznívají pravidelně však i na jiném místě. A to v posádce Vyškov, protože právě zde u institutu profesní přípravy Velitelství výcviku – Vojské akademie, mimo jiné, dělostřelecké odbornosti připravují.

Nemalý význam této součásti pozemních sil AČR si i Vyškovští připomínají společně s významnými hosty v rámci každoročního slavnostního shromáždění Klubu České a Slovenské Obce dělostřelecké při posádce Vyškov, a to již tradičně 4. prosince, stejně jako mnoho dělostřeleckých jednotek a útvarů po celém světě, při příležitosti oslav svátku svaté Barbory, patronky dělostřelectva.

A ne jinak tomu bylo i letos. Dělostřelci v historických uniformách u historických děl, svatá Barbora oděna do bílo-modrých šatů, přítomnost vojenského kaplana a těch, kteří se hrdě hlásí k cechu dělostřeleckému, tedy nejen z řad jeho příslušníků současných, ale i bývalých. To jsou vždy v tento, pro dělostřelce nejvýznamnější den, hlavní aktéři shromáždění v areálu kasáren Dědice, umocněného kanonýrským slibem, dělostřeleckou hymnou a výstřely z děl.

Kromě připomenutí historie dělostřelectva a odkazu sv. Barbory zde zazněla také slova týkající se současnosti: „*Soudobé dělostřelectvo, zejména zahraničních armád, je vyzbrojeno moderními zbraňovými systémy, samohybnými děly a minomety různých ráží. Nepřetržitá palebná podpora a úzká součinnost dělostřelectva se vševojskovými jednotkami tvoří základ úspěchu v boji. Důležitou úlohu připravenosti dělostřelectva mají velitelé, kteří musí být dělostřelci tělem i duší. Dělostřelci vždy byli vzdělaní, znalí, poctiví, houževnatí i velkorysí. A takové odborníky dělostřelectva výraznou měrou připravuje i Velitelství výcviku – Vojská akademie, v jejímž prostoru se dnes nacházíme,*“ řekl ve svém projevu místopředseda Klubu ČaSOD Vyškov plukovník Hřebíček a na adresu VeV – VA ještě dodal: „*Velitelstvím výcviku – Vojskou akademií projdou ve své podstatě všichni nebo převážná část příslušníků soudobého dělostřelectva v různých systémech přípravy. Proto má jedinečné postavení v systému přípravy příslušníků dělostřelectva AČR, ale i ostatních profesí a specializací soudobých profesionálních vojáků, a tímto způsobem navazuje na staré historické tradice, ale i ty novodobé, což znamená velký závazek tyto tradice plně ctít, zachovávat a dále rozvíjet.*“

Za přítomnosti zástupce náčelníka dělostřelectva AČR podplukovníka Romana Hegyiho, velitele 74. lehkého motorizovaného praporu podplukovníka Petra Svobody, zástupce ředitele Krajského vojenského velitelství Brno podplukovníka Františka Heidekera, místopředsedů Klubu ČaSOD Vyškov plukovníka v. v. Miroslava Hřebíčka a podplukovníka v. v. Jiřího Bílského a dalších hostů bylo při této příležitosti oceněno celkem 6 dělostřelců Pamětní medailí sv. Barbory náčelníka dělostřelectva AČR a další dva příslušníci VeV – VA převzali čestné uznání Klubu ČaSOD Vyškov, a to plukovník Jaroslav

Král a kapitán Pavel Šlimar (prapor zabezpečení Vyškov). Tím se staly oslavy svátku sv. Barbory výjimečné. A nejen tím. Všichni přítomní si mohli také prohlédnout nedávno nově vybudovanou expozici symbolů vyškovského Klubu ČaSOD s jednoduchou informační tabulí, umístěnou ve vestibulu velitelské budovy VeV – VA.

A ještě něco navíc. V samotném závěru oslav totiž byla odstartována další zcela nová tradice, a to rozsvícení vánočního stromu správcem posádky Vyškov kapitánem Karlem Polínkem, tedy přímo v areálu kasáren. Rozsvícení stromu, který tak bude od letošního roku i ve vyškovské posádce symbolem toho, že ani její vojáci i přes plnění náročných výcvikových úkolů nemíjí atmosféra blížících se vánočních svátků.

Text: kpt. Mgr. Monika Nováková

Foto: Jitka Wolghemutová, Městský úřad Vyškov

Osvobození Kyjeva v širším vojensko-politickém kontextu

Takové bylo téma příspěvku příslušníka oddělení všeobecných předmětů odboru kariérové přípravy VeV – VA kapitána PhDr. Stanislav Balík na Konferenci k 70. výročí bojového nasazení 1. čs. samostatné brigády v SSSR při osvobozování Kyjeva.

Ta se uskutečnila v úterý 19. listopadu v Domě armády Praha, pod organizací Společnosti Ludvíka Svobody, o. s., Vojenského historického ústavu Praha, Národního archivu spolu se Sdružením zahraničních vojáků při ČSBS, a to za účasti náměstkyně ministra pro personalistiku Lenky Ptáčkové Melicharové, náčelníka Generálního štábu AČR generálporučíka Petra Pavla, náčelníka Vojenské kanceláře prezidenta republiky brigádního generála Zdeňka Jakúbka, paní Zoe Svobodové-Klusákové, dcery bývalého československého prezidenta Ludvíka Svobody a dalších významných hostů.

Spolu s kapitánem Balíkem vystoupili na této významné konferenci se svými příspěvky plk. v. v. PhDr. Karel

Richter, CSc. (Vznik 1. čs. samostatné brigády v SSSR a její účast v boji o Kyjev), plk. v. v. doc. PhDr. Jozef Bystrický, CSc. (VHÚ Bratislava – Slováci a 1. čs. samostatná brigáda), PaedDr. Jindřich Marek (VHÚ Praha – Čs. důstojníci z Velké Británie a Středního východu v bitvě o Kyjev) a mjr. v. v. dr. Miroslav Brož, historik (Zrod nových velitelů 1. brigády z řad účastníků bojů u Sokolova).

Text: kpt. Mgr. Monika Nováková

Foto: PhDr. Jana Görčošová, předsedkyně SLS, o. s. Vyškov

Osvobození Kyjeva v širším vojensko-politickém kontextu

kpt. PhDr. Stanislav Balík

V osm hodin ráno 3. listopadu, v krásný slunečný podzimní den, promluvilo nejprve sovětské dělostřelectvo:

Ve jménu našich matek, ve jménu naší mučené země – pal!

Tato slova vytryskla rusky, vybuchla ukrajinsky, rozezvučela se česky. První důstojníci baterií a dělostřelci je opakovali. A pak zaburácela svistem a jekotem tisíců nábojů, desítek tun granátů

a střepin, které se jako uragán snesly na hlavy nacistů.

Ve směru hlavního úderu útoku (Jablonka, Dětské sanatorium), kde byl i náš I. dělostřelecký oddíl, bylo užito k provedení průlomu v historii do té doby nevídaného množství dělostřelectva: přes 350 děl, mimo „kaťuš“ a minometů na jeden kilometr fronty. Takové nahromadění dělostřelectva bylo překonáno teprve na sklonku války v bitvě o Berlín. Mimo to byl průlom podporován silným bitevním letectvem.

V prostoru blízko brigády začaly najednou pálit tři pluky gardových minometů – „kaťuš“. Tenkrát naši vojáci

pochopili, proč nacisté říkali „kaťušim“ „Stalinovy varhany“. Kdo z hitlerovců je jednou zaslechl, toho obyčejně doprovázely na onen svět. Strašlivá drtivá síla převracela půdu a zákopy, drtila dělostřelecké a minometné baterie. Země se 40 minut bez přestání chvěla.

Pak nastal klid. Přední okraj obranné sestavy nepřítel ve směru hlavního úderu byl smeten. Když děla zvedla své hlavně, aby přenesla palbu dále do hloubky nepřátelské obrany, pěšáci vstali v okopecích a s bodáky a granáty v rukou vnikli do lesů, zahalených dýmem dělostřelecké ofenzivy. Dýmem byl naplněn les, dým stál vysoko nad

korunami stromů. Země byla rozryta trychtýři, pokryta zpřeráženými stromy a zpřetrhanými dráty překážek a telefonních linek. Kupředu se sovětskou pěchotou vyrazily i tanky. Boj o vnější obranné pásmo Kyjeva byl zahájen.

Ještě hřímala dělostřelecká příprava, když velitel brigády plukovník Ludvík Svoboda začal objíždět jednotky brigády, aby před bojem promluvil k vojákům. Jeho hlas jen stěží zápolí se hřmotem děl, šlehajících desítkami ohnivých jazyků z každé lesní parcelky. Vojáci musí přehlušená slova přímo lapat a visí zraky veliteli na ústech. Všichni cítí vážnost okamžiku.

Velitel 1. čs. samostatné brigády plk. L. Svoboda se zasazením do druhého sledu nesouhlasil a žádal o začlenění brigády do prvního sledu a na směr hlavního úderu. „Nesouhlasíme s úkolem postupovat ve druhém sledu a jen chránit pravé křídlo vaší 38. armády. Jdeme na Kyjev (...) Útok na Kyjev je v jádru útokem na nepřátelské postavení před Prahou. Váš boj je naším bojem, není nás mnoho, ale jsme tu s vámi – bok po boku. Není proto možné, abyste táhli káru války sami a my se jen vozili. Chceme útočit v prvním sledu. Generál Čibisov ukazuje na mapu: „Prosím, vyberte si sám směr útok.“ Ukazují mu na operační mapě, kde bychom chtěli být nasazení. „To ovšem je směr hlavního úderu!“ Říká gen. Čibisov. „Uvědomuji si to,“ odpovídám. „Ale prokážete-li nám tu důvěru, my nezklameme. Svůj úkol bychom se ctí splnili.“ Generál Čibisov posléze souhlasil s výhradou, nebude-li mít námitky velitelství frontu. „Velitel brigády plk. L. Svoboda před bojem osobně objížděl jednotlivé jednotky brigády, aby promluvil s jejich příslušníky. „Vojáci, boj o hlavní město sovětské Ukrajiny, o Kyjev, byl zahájen. Bude to boj historický, neboť zasadí německé armádě jeden z největších a posledních úderů. Můžeme být šťastni, že se jej účastníme. Náš národ nám ukládá, abychom o Kyjev bojovali tak, jako bychom bojovali o Prahu, o Brno, o Bratislavu, Košice a Užhorod.“

Dělostřelecká příprava dozněla a velitel dál objížděl jednotky, které byly připraveny vyrazit na rozkaz jižním směrem.“ Směr Kyjev, to bylo dnes totéž jako směr Praha! Pamatujte na naše národy doma! Pamatujte na zločiny nacistů! Vzpomeňte na slova husitské písně: Bijte, zabijte, nikoho neživte!“

Po silné dělostřelecké přípravě přechází sovětský sbor, ve kterém je zařazena

i čs. brigáda, do útoku. Bojuje se o jižní okraje lesů před Kyjevem a o dětské sanatorium. Konečně přichází dlouho očekávaná chvíle – přímý boj o Kyjev. Hlavní úder vede v součinnosti s 51. sovětským sborem 1. čs. samostatná brigáda. Protivník kladl silný odpor.

Tankový prapor vyráží k útoku dne 5. listopadu v 13.10 hodin. Za deset minut dosáhly tanky protitankového příkopu. Ženisté vytvářejí průchody a odminovávají cestu. Z vysokých domů západní části Syreckých táborů byl tankový prapor čs. brigády zasažen jak kulometnou, tak i dělostřeleckou palbou. Hitlerovci uvítali Čechoslováky také jedním samohybným dělem ferdinandem a několika tanky.

V 14.07 hodin zaznamenává také velitel roty lehkých tanků ppor. Tesařík první palbu děl a kulometů. Rozpoutal se urputný boj. Dalšímu postupu do Kyjeva brání hitlerovci obsazený most. V 14.30 dosáhly tanky předního okraje města, byl zasažen první tank T-34. V 15.00 hodin se bojuje u závodu „Bolševik“. Rota por. Josefa Buršíka ztrácí další dva tanky T-34. Všude jsou němečtí samopalníci a odstřelovači. Postup 2. praporu brigády je velmi obtížný. Jeho velitel žádá o pomoc.

Vzhledem k tomu, že postup 1. praporu byl do té doby úspěšný, nařídil velitel brigády rotě ppor. Tesaříka, aby útokem do týlu syrského předmostí pomohla postupu 2. polního praporu. Boj o Syrec byl velmi těžký, ale úspěšný. Z kóty 166,4 a 179,2 se rozevřel našim vojákům pohled na Kyjev. V hlášení 1. polního praporu je vylíčen takto: „Němci zapálili při ústupu všechny velké budovy. Hořící velkoměsto. Obraz hrůzy a důkaz toho, že Hitler chce strhnout do své zkázy všechno, co je v jeho dosahu. Když prapor vyšel na kótu 166,4, byli jeho příslušníci svědky strašných činů, jichž jsou schopni Hitlerovi satani, když se již ukázali bezmocnými na poli boje. Začíná systematické ničení krásného Kyjeva. Předem připravené a časované miny hází do povětří jednu vyznačenou budovu za druhou ...“

Tankisté pokračují v houževnatém boji spolu se samopalníky, ale T-34 dochází střelivo. V 18.00 hodin likvidují tanky ppor. Richarda Tesaříka s četou automaticků por. Antonína Sochora obchvatem od ZOO odpor Němců u kinozávodu. Nepřítel, který zjistil obchvatný manévr přes zoologickou zahradu, dále nečekal a ustoupil.

V čele útočících vojsk postupovaly roty středních a lehkých tanků v součinnosti se

samopalníky. Překonání protitankových zátarasů, boje o barikády u kinozávodu, ve městě, kde hořely domy a celé ulice, v nepřehledné situaci si velmi rozhodně vedli tankisté i Sochorovi samopalníci.

Po vyčištění prostoru u kinozávodu rota T-70 (ppor. Tesaříka) s jedním T-34 a se Sochorovými samopalníky i s četou samopalníků Oldřicha Kvapila postupuje po Žitomirské třídě do středu města. V 19.00 se probíjí ke kyjevskému osobnímu nádraží, které bránilo pět německých středních tanků a další vojenská technika. V součinnosti se samopalníky a ženisty dobyli tankisté nádraží a zabránili vyhození mostu severovýchodně od nádraží. Zabránili také zničení některých železničních objektů na samotném nádraží.

V průběhu boje ve městě a o kyjevské nádraží byla situace velmi nepřehledná. Proto Tesařík vystavuje sebe i ostatní velitele tanků nebezpečí, když nařizuje řídit boj tanků s otevřeným příklopem velitele. Při vyprávění spolubojovníků nám znovu vyvstává obraz ruměného a pohublého Tesaříka ve věži tanku při odlesku požáru. Lehké tanky neobyčejně rychle pronikají městem, obsazují stanovené cíle a k velkému překvapení Němců znenadání obchvatem projedou zahradami a obsazují osobní nádraží. Tam se opět setkávají budoucí hrdinové Sovětského svazu Antonín Sochor a Richard Tesařík. Spolupráce Tesaříkových tankistů a Sochorových samopalníků byla příkladná. Je možno říci přímo čítankově poučná. Rvavost a chytrost, nebojácnost, risk a zralá úvaha kombinovaná s vojenskou dovedností i s dokonalou přípravou slavila své úspěchy, které byly náležitě oceněny. Kyjev – to byla vysoká škola pouličních bojů pro naše vojáky.

Ztráty Němců jsou vysoké a jen díky odvaze, rozhodnosti a obratnosti našich vojáků bylo dosaženo kolem 19.00 hodiny posledního pátého postupného cíle úkolu brigády stanoveného na 5. listopad. Čechoslováci byli první, kteří se dostali do středu města, do hořícího Kreščatiku – hlavní tepny města. Na základě těchto skutečností – proniknutí našich a sovětských jednotek do středu města, změnil velitel 38. armády původní rozkaz. Generál Moskalenko osobně telefonicky nařídil plukovníku Svobodovi, aby ještě v noci jednotky pokračovaly v útoku tak, aby ráno 6. listopadu byl Kyjev v našich rukou. „Nedívejte se ani napravo, ani nalevo, a vpřed!“

Pokračování na str. 26

Pokračování ze str. 25

Vzhledem k tomu, že celý Kyjev byl v plamenech a tudíž osvětlen téměř jako ve dne, byl jako první vyslán na levém křídle brigády tankový prapor s automatčiky. Po půlnoci dostává tankový prapor spolu se samopalníky rozkaz prorazit Kyjevem na východ a probít se předměstím Stalinkou k Dněpru. Před sedmou hodinou ranní přijíždějí naši vojáci k břehům Dněpru. Tankisté a samopalníci seskakují z tanků, dobíhají ke břehu a všichni pijí vodu z ukrajinského veletoku. Znovu se ozývá prudká střelba. Střílely sovětské jednotky, jejichž velitelé ještě nevěděli o úspěchu československých vojáků. Po vypálení několika světlic střelba utichla. „V 6.50 hodin dosahují Tesařík a Sochor břehu Dněpru. V 7.30 hodin je zde již celý prapor ...“ říká zápis npor. Janka náčelníka štábu tankového praporu. Kyjev je osvobozen – úkol je splněn!

„Spolupráce mezi zbraněmi brigády byla při zdolávání nepřátelských pevnůstek a odporu dokonalá. Jen tak mohla naše brigáda s malými ztrátami lehce zdolávat v boji o Kyjev nepřátelské odpory a rychle pronikat do hloubky nepřátelské obrany,“ říká o boji 1. čs. samostatné brigády její velitel a dále uvádí: „Na vlastní oči jsem se přesvědčil o hrdinném a dovedném chování čs. vojáků. Zejména se vyznamenali naši tankisté a samopalníci, mezi nimi ppor. Tesařík, por. Sochor, ppor. Petras, Břážina a jiní. Tesaříkovi, Sochorovi a Buršíkovi byl sovětskou vládou udělen titul hrdina Sovětského svazu. Ppor. Petras byl vyznamenán Leninovým řádem a ppor. Břážina řádem Rudého praporu.“

Za úspěch v boji o Kyjev byla 1. čs. brigáda jmenována v denním rozkazu J. V. Stalina a byla vyznamenána Suvorovovým řádem II. stupně. Stovky příslušníků brigády byly vyznamenány našimi i sovětskými řády a medailemi.“

Prezident republiky dr. Edvard Beneš vyznamenal prapor brigády čs. medailí za chrabrost.

Velení brigády se ukázalo plně na výši. Předpovídalo možné budoucí fáze boje a podle toho vydalo rozkaz k útoku. Rozkaz byl vojáky vzorně plněn. Štáb brigády řídil boj v průběhu celého útoku. Potvrdilo se jako pravdivé ocenění štábu generálem Barynovem v době závěrečného cvičení v Novochoopersku. Dobře a samostatně pracovaly také štáby praporů a velitelé. Nepřátelský odpor byl ničen dovednými manévry tankistů, samopalníků i ostatních jednotek. Rozhodné a dovedné vedení boje bylo

dokumentováno poměrně rychlým dosahováním stanovených cílů, při malých ztrátách vlastních, zatímco nepříteli byly způsobeny značné ztráty.

Vzhledem k tomu, že boj o Kyjev probíhal ve složitých podmínkách a příslušníci brigády se poprvé ve větším rozsahu účastnili pouličních bojů, byly ztráty 1. čs. brigády relativně nízké. Celkem 113 vojáků a důstojníků (32 mrtvých, 77 raněných a 4 pohřešovaní). Za bojů o ukrajinské velkoměsto naši vojáci vyřadili přes 600 nacistů, ukořistili, nebo zničili šest tanků a dvě samochodky, jeden letoun, 4 dělostřelecké baterie a 65 kulometů, zničili 53 pevnůstek a několik nákladních aut s nacistickou pečotou.

Dne 12. prosince byla v Moskvě podepsána československo-sovětská spojenecká smlouva, kterou podepsali V. M. Molotov a Z. Fierlinger za přítomnosti J. V. Stalina a E. Beneše.

Zavazovala obě smluvní strany: 1. že budou provádět politiku trvalého přátelství a přátelské poválečné spolupráce, vzájemně si pomáhat a poskytovat si podporu všeho druhu ve válce proti Německu; 2. že nebudou vstupovat po dobu války v žádná jednání s hitlerovskou vládou a bez vzájemné dohody nebudou sjednávat žádné příměří; 3. že si poskytnou pomoc v poválečné době, kdyby Německo obnovilo svou politiku „Drang nach Osten“; 4. že budou vzájemně respektovat svou nezávislost a svrchovanost; 5. že se nebudou účastnit žádné koalice namířené proti druhé straně.

Se Stalinem vedl Beneš, mimo jiné, důležitá jednání o vojenských záležitostech. Jejich součástí byla i žádost o vojenskou podporu připravovaného povstání na území ČSR v závěrečné fázi války. Do té doby byly tyto věci předmětem jednání jen mezi naší vládou v Londýně a Velkou Británií. Své požadavky předložil prezident ve zvláštním memorandu o výstavbě a vyzbrojování našich jednotek a o budoucí vojenské spolupráci.

U příležitosti podepsání smlouvy předložila československá delegace sovětské vládě také memoranda o hospodářské spolupráci, o řešení otázky odsunu Němců a o československých požadavcích pro budoucí jednání o příměří s Německem a Maďarskem.

Dne 16. prosince odjela do Moskvy delegace tankového praporu, pod vedením náčelníka štábu npor. Janka.

Pro Tesaříka a další příslušníky brigády znamenalo udělení nejvyšších sovětských vyznamenání vysoké ocenění. Sám o tom

později říká: „Dne 23. prosince 1943 mi byla v Kremelském paláci předána Zlatá hvězda hrdiny Sovětského svazu. Toto nejvyšší sovětské vyznamenání navrhuji sami vojáci. Tenkrát jsem si naprosto jasně uvědomil, že tento řád jsem dostal od těch, kterým jsem velel. Bez vojáků nelze v boji nic vykonat, a co všechno jsem udělal, učinili ve skutečnosti ti, jimž jsem velel.“

Zlatá hvězda hrdiny Sovětského svazu byla za 2. světové války poprvé udělena i cizincům, československým občanům Otakarovi Jarošovi, Richardu Tesaříkovi, Josefu Buršíkovi, Antonínu Sochorovi, Štěpánu Vajdovi, Jánu Nálepcevi. Dále také třem Polákům a čtyřem francouzským letcům, kteří bojovali na sovětsko-německé frontě. Tímto titulem byl vyznamenán i kapitán sovětské armády E. Ibarruri, syn známé předsedkyně Komunistické strany Španělska, který padl v bitvě na Volze.

V Moskvě se při příležitosti podpisu Československo-sovětské smlouvy setkala delegace 1. čs. samostatné brigády v SSSR v čele s jejím velitelem Ludvíkem Svobodou také s prezidentem republiky dr. Edvardem Benešem. Následovala velká slavnost na československém velvyslanectví. Bojující armáda se alespoň symbolicky zúčastnila důležitých rozhovorů při příležitosti uzavření smlouvy, která určila směr našeho poválečného vývoje.

Osvobození Kyjeva bylo důležitým mezníkem na cestě k osvobození Československa a naši vojáci si vydobyli vděčnost u národů Sovětského svazu. Naši vojáci obdrželi nejvyšší sovětská vyznamenání jako projev díky za prolitou krev v boji proti nenáviděnému nepříteli.

Rok 1943 znamenal definitivní obrat v průběhu 2. světové války. Nacisté utrpěli zničující porážky u Stalingradu, Kurska a osvobození Kyjeva zpečetilo průběh celého roku, který přesvědčil celý svět o tom, že nacistické Německo bude poraženo a že rozhodující podíl na této porážce bude mít Sovětský svaz. Naši vojáci dokázali v bitvě u Sokolova a při osvobozování Kyjeva, že jsou statečnými vojáky, kteří po boku Sovětské armády bojovali při osvobozování Sovětského svazu od nacistů za naši svobodu.

Použitá literatura:

Kolektiv autorů: Za svobodu

Československa

Richter Karel: Československý odboj na východě

Svoboda Ludvík: Z Buzuluku do Prahy

Vzpomínka na armádního generála Ludvíka Svobodu – Vyškov a Hroznatín

V pondělí 25. listopadu 2013, tedy přesně v den narození armádního generála Ludvíka Svobody (25. 11. 1895), se uskutečnil v posádce Vyškov pietní akt k uctění jeho památky.

U památníku tohoto československého generála a politika přímo v areálu kasáren Dědice tak položili kytici, jako symbol úcty, zástupci vyškovské posádky v čele s jejím velitelem brigádní generálem Jánem Koziakem.

A jako každý rok se vzpomínalo také v Hroznatíně, tedy v rodné obci generála Svobody. V sobotu 23. listopadu 2013 se zde uskutečnil v rámci pochodu Po stopách armádního generála Ludvíka Svobody již tradiční pietní akt u pamětního kamene, kterého se účastnila celá řada významných hostů. Přítomné veterány a hosty, mezi nimiž

byl i nově zvolený poslanec za Kraj Vysočina pan Josef Zahradníček ze Studence, starostka Hroznatína paní Jana Uchytílová, členové Klubu českého pohraničí s historickými zástavami, přivítal osobně předseda Společnosti Ludvíka Svobody (SLS) pan Ing. Ludvík Engel. Spolu s ním vystoupili s projevy připomínajícími nejen životní dráhu, ale i odkaz Ludvíka Svobody pro současnost, také pan Karel Janda, předseda Národní rady Klubu českého pohraničí, a generální převor Mezinárodního řádu Křížovníků s červeným srdcem, člen SLS a organizátor přestavby jemnického

zámku na vojenské sanatorium pan Bc. Jiří Stanislav. Cy. Prior Generalis.

Velitelství výcviku – Vojenská akademie v této oblasti velmi činně, tedy celou řadou aktivit, spolupracuje se SLS Vyškov, a to jmenovitě s Janou a Jurajem Görčošovými, kteří byli za aktivní práci ve společnosti Ludvíka Svobody v rámci letošního vzpomínkového aktu také odměněni Pamětní medailí Ludvíka Svobody. Tu převzali z rukou dcery tohoto bývalého československého prezidenta paní Zoe Svobodové-Klusákové. A byla to právě předsedkyně SLS Vyškov PhDr. Jana Görčošová, která osobně k pamětnímu kameni v Hroznatíně položila také květinový dar jménem všech příslušníků naší posádky.

Společnost Ludvíka Svobody (SLS o. s.) je nezávislé, nadstranické a neziskové občanské sdružení, které bylo založeno v Praze v roce 2004. Jeho činnost je zaměřena na rozvoj těch ideálů svobody našich národů, demokracie, bratrství slovanských národů a míru, za které armádní generál Ludvík Svoboda bojoval v 1. i 2. světové válce a celý svůj bohatý život. Osobnost armádního generála a bývalého prezidenta ČSSR Ludvíka Svobody si zaslouhuje, aby památka na něj a jeho odkaz byly zachovány i pro budoucnost.

Text: kpt. Mgr. Monika Nováková
Foto: Hana Jurčová

I vojenští důchodci chtějí aktivně žít a zasluhují podporu

To dokazují při každoročním bilancování své činnosti a ne jinak tomu bylo i letos, kdy se opět po roce na sklonku měsíce října společně sešli na Celookresním aktivu Klubu vojenských důchodců (KVD) Vyškov v prostorách Společenského klubu kasáren Dědice.

Mezi ně zavítali také představitelé odboru pro válečné veterány MO Ing. Vladimír Petr a Bc. Štěpánka Víceníková, Krajské vojenské velitelství Brno reprezentoval Jiří Vojtěšek a za Velitelství výcviku – Vojenskou akademii byl přítomen zástupce velitele plukovník gšt. Rudolf Honzák a řada dalších hostů.

A vojenští důchodci okresu Vyškov opět dokázali, že v průběhu roku nezlomili. Jejich členská základna skýtající úctyhodných 154 mužů a 89 žen za uplynulý rok zaznamenala účast na celé řadě aktivit a to nejen pořádaných AČR. „Sběr plastových víček pro postižené děti, návštěva nejrůznějších kulturních, sportovních akcí, ale i společenských, úspěšná osmnáctá sezona kroužku turistiky, čítající na 20 uspořádaných turistických akcí, mezi nimiž nechyběl dokonce pětidenní zájezd za poznáním Českého středohoří, či účast a úspěchy příslušníků tenisového kroužku na turnajích, kteří tak aktivně reprezentují vojenské důchodce i na veřejnosti,“ to jsou slova místopředsedy KVD Vyškov pplk. v. v. Jaroslava Nechvíly o dalších aktivitách z výroční zprávy KVD Vyškov.

A to není zdaleka vše. Předseda Klubu vojenských důchodců Vyškov plukovník v. v. Karel Čvančara se sám účastnil celkem 43 takových akcí, jako jsou významné oslavy státních svátků, shromáždění, aktivity a v rámci své

činnosti krajského zprostředkovatele spojení mezi velením armády, civilními organizacemi a zástupci města Vyškova vyřizoval neuvěřitelných 3811 žádostí osob a institucí. Navíc je organizátorem a pořadatelem Akademie 3. věku pro 46 jejich účastníků. Stihl uspořádat anketu o stravování ze strany spokojenosti vojenských důchodců s jeho kvalitou v posádce Vyškov – mimočodem s pochvalnými výsledky, a co víc, připravuje almanach a tablo všech generálů, kteří vystudovali vysokou vojenskou školu ve Vyškově, o který je také velký zájem ze strany Vojenského historického ústavu, přičemž se osobně účastnil také zasedání generálské rady letos ve Vyškově.

To vše a ještě celá řada dalších aktivit, možností a benefitů pro příslušníky Klubu vojenských důchodců by se však nemohlo uskutečnit bez náležité podpory, a to nejen VeV – VA či města Vyškova, ale především řízením z úrovně rezortu obrany. A zde dochází k výrazné změně. Od ledna příštího roku přebírá veškerou péči o vojenské důchodce od Krajských vojenských velitelství a bude plně zabezpečovat oddělení péče o vojenské důchodce odboru pro válečné veterány MO. To s sebou přináší samozřejmě celou řadu dalších změn, o kterých informoval přítomné důchodce náčelník tohoto oddělení Vladimír Petr, přičemž

dodal: „Jsme připraveni a chceme pro vás pracovat a poskytnout vám takovou pomoc, jakou poskytovalo Krajské vojenské velitelství, pomoc, která však bude vycházet z našich možností ... vše je tedy jen o tom, abychom se domluvili ..., jde jen o to najít tu cestu k sobě v novém systému, cestu směřující k jedinému cíli a tím není nic jiného než náležitá podpora vaší aktivní práce.“

Mezi nejdojemnější chvíle patří každoročně oceňování jubilatů, kterých bylo letos opět několik desítek, od pětadesátníků až po 90leté, mezi nimiž bylo letos úctyhodných 5 mužů a 1 žena. Na svá léta však díky dosavadní aktivní činnosti vůbec nevypadají. „Sálá z vás úžasný optimismus, dobrá nálada, schopnost radovat se i z malých věcí, a proto mezi vás chodím velmi rád,“ řekl s úctou účastníkům aktivu zástupce velitele VeV – VA plukovník Rudolf Honzák. Bohužel již tato ani žádná jiná slova nevyslechne 11 příslušníků KVD Vyškov, kteří za uplynulý rok jejich řady navždy opustili. Čest jejich památce.

Text: kpt. Mgr. Monika Nováková
Foto: Hana Jurčová

JAK VYBUDOVAT ZCELA NOVOU UČEBNU A JEŠTĚ UŠETŘIT?

Zpracovat plán letu, provést brífink velitele posádky letounu či vrtulníku a zahájení plnění úkolu, to je činnost, kterou znají všechny posádky letounů a vrtulníků AČR, které k plánování své mise využívají aplikační SW, nasazený na pracovištích Wing/Squadron Operation Centre (WOC/SQOC).

Dne 21. 11. se podařilo po bezmála dvou letech příprav dokončit centrum výcviku operačního střediska leteckého křídla na učebně C-209. Tím byla dovršena další etapa, nezbytná pro zvýšení schopnosti VeV – VA provádět efektivní přípravu specialistů systémů velení a řízení (SVŘ) vzdušných sil AČR.

Příprava specialistů SVŘ byla až do roku 2011 prováděna u výrobce zařízení (VTÚL, s. p. Praha) na firemním trenážeru. V roce 2011 se podařilo OdPřRtVSVŘVzS VeV – VA získat certifikaci pro provádění přípravy personálu. Kvůli chybějící UVZ u VeV – VA však bylo nutné školení provádět na technice letecké základny provádět na technice letecké základny Sedlec-Vícenice. Tato praxe značně komplikovala proces plánování i provádění výcviku, zatěžovala personál bojových útvarů a vyžadovala nemalé finanční náklady v oblasti zabezpečení výcviku. Navíc bylo stále více zřejmé, že zvyšující se nároky na rozsah školené problematiky i stoupající počet posluchačů vyžadují systémové řešení přípravy specialistů SVŘ.

Vzhledem k tomu, že nově zaváděný alianční program Air Command and

Control System (ACCS) ujednocuje architekturu velení a řízení pro všechny složky vzdušných sil, stál před OdPřRtVSVŘVzS také úkol zabezpečit výcvik obsluh dalších entit ACCS pro personál operačně-taktického systému velení a řízení pozemní PVO (SAMOC); systému řízení palby PVO (SFDC/D) a přístupového uzlu posilového systému (PU PoSy). Díky vstřícnému přístupu všech zúčastněných se podařilo vyřešit technologické obtíže a připravit centrum výcviku tak, aby bylo možno provádět výuku více typů SVŘ na jediné učebně. Toto řešení ušetřilo značné finanční prostředky. Úsilí dosáhnout jednotné a integrované struktury velení a řízení vzdušných sil tak má pozitivní dopad i v oblasti UVZ VeV – VA.

Největšími výhodami provádění přípravy specialistů na nové učebně jsou:

- provoz technologie v neutajovaném režimu a objektu, což umožní provádění výcviku většího množství personálu a také možnost vkládat do systému vlastní výcviková data;
- zpřístupnění technologie WOC/SQOC, SAMOC, SFDC/D a PU PoSy

pro přípravu studentů a absolventů UO Brno v aplikačních kurzech;

- fyzické oddělení technologie výcvikového centra od bojového systému na základně, což umožní oddělení plánovacích aktivit VeV – VA a VÚ 5525;
- možnost tvorby výcvikových scénářů misí v období, kdy nebudou probíhat kurzy;
- samostatnou přípravu lektorů;
- možnost budoucího propojení technologie WOC/SQOC, SAMOC, SFDC/D a PU PoSy na učebně C-209 s ostatními trenážery VzS na učebním bloku „C“ s cílem provádět komplexní cvičení v oblasti řízení činností ve vzdušném prostoru.

Na rekonstrukci učebny a instalaci technologií spojily síly a finanční prostředky OdPřRtVSVŘVzS, OdKIT, OdLog, PS 0624, SKIS MO a VTÚ, s. p. Za iniciativu a vytrvalost je nutno poděkovat zejména pplk. Ing. Martinu Čejchanovi z SKIS MO a npor. Bc. Michaelu Bartošovi z OdPřRtVSVŘVzS.

Text: mjr. Mgr. Václav Toffl
Foto: npor. Ing. Michal Křištal

Čtvrtý ročník Běžecké ligy AČR finišoval ve Vyškově

Opava, Jince, Sedlec-Vícenice, Žatec, Hranice, Bechyně, Lipník, Přáslavice a Vyškov. To jsou místa, kde se postupně odehrálo, v gesci Velitelství pozemních sil, devět kol letošního armádního běžeckého seriálu pro vojáky a vojákyne z povolání.

O tom, že to zápolení nebylo zdaleka jednoduché, hovoří slova příslušníka oddělení výuky všeobecných předmětů Velitelství výcviku – Vojenské akademie nadporučíka Vladimíra Haumera, který se účastnil všech dosavadních čtyř ročníků novodobé Běžecké ligy a samozřejmě nechyběl ani na startu doma ve Vyškově: „Každý organizátor měl svou „perličku“ na trati. V Sedleci-Vícenicích jsme běhali přes „úly“ letadel, celkem jich letos bylo 11, v Přáslavicích byl pro změnu cíl na hlubočské sjezdovce a v Bečyni to zas byly cílové schody k bechyňskému zámku. Pěkná lesní cesta byla v Žatci a nejdelší jedenáctikilometrový úsek byl v Opavě.“

„Délka tratí se pohybovala v jednotlivých kolech od 6 km do 11 km pro muže a 5 kilometrů pro ženy, přičemž za každé kolo sbírají závodníci soutěžící v pěti mužských a dvou ženských věkových kategoriích body. Do celkových výsledků se pak každému započítává sedm nejlepších umístění,“ přibližuje závod jeden ze spoluorganizátorů posledního kola nadporučík Radoslav Kala, tělovýchovný pracovník Velitelství výcviku – Vojenské akademie. A k tomu vyškovskému ještě dodává: „Trasa závěrečného 9. kola vedla náročným terénem vojenského výcvikového prostoru Březina, přičemž pro muže byla v délce 7 km a pro ženy 5 km a mám radost, že se jej zúčastnilo hned několik našich příslušníků, z nichž si řada z nich odnesla také cenné body. Kategorie žen 36 a více let nám dokonce přinesla vítězství, které vybojovala příslušnice Personálního oddělení nadrotmistryně Anna Slabá.“

Celkem se Běžecké lize 2013 zúčastnilo 78 mužů a 13 žen a na závěr vzpomeňme její absolutní vítěze. V kategorii mužů do 21 let to byl svobodník Jaroslav Maitner z Přáslavic, v kategorii 22–30 let zvítězil v konkurenci 21 závodníků desátník Miloš Kafka z Prahy, v nejsilněji obsazené kategorii 31–40 let pak zvítězil v konkurenci 38 závodníků rotný Radim Perknovský z Olomouce, v kategorii 41–50 let nejvyšší stupeň obsadil mezi 15 závodníky četař Marek Štěpán z Lipníku nad Bečvou a v poslední mužské kategorii nad 51 let si prvenství odvezl plukovník Jaroslav Trojan z Prahy. V ženách pak v kategorii žen do 35 let zvítězila rotmistryně Martina Sochorová z Lipníku nad Bečvou a v kategorii nad 36 let desátnice Monika Matušová z Hranic.

A vyškovští, kterých se do Běžecké ligy zapojilo celkem sedm, zaznamenali v celkovém pořadí také velmi kvalitní výsledky. Za zmínku rozhodně stojí celkové 2. místo nadrotmistryně Anny Slabé v kategorii nad 36 let, 3. místo nadporučíka Vladimíra Haumera, 6. místo majora Petra Matušky v kategorii 41–50 let a 3. místo svobodníka Jiřího Soukupa (przab) v kategorii mužů nad 51 let.

Rozhovor s nadporučíkem Vladimírem Haumerem, celkové 3. místo v kategorii muži 41–50 let

Jak se díváte na Běžeckou ligu?

„Jsem rád, že se tato běžecká liga znovu v roce 2010 otevřela a doufám, že bude i v příštích letech pokračovat. Vždy se těším na další kolo, protože zde panuje kamarádská atmosféra mezi námi běžci. Samozřejmě jsou zde ti lepší, co závodí i mimo rezort, ale my, co si to jdeme užít, nám to nevadí. Naším cílem je uběhnout tuto trať a mít dobrý pocit, že jsme něco udělali pro sebe a také reprezentovali náš útvar.“

Co vás vedlo k účasti na takové aktivitě?

„Chtěl jsem zkusit něco nového a poznat vojenské běže. Jsem sice biatlonista, ale neběhám takové dlouhé tratě a navíc si chvilku „odpočinu“ na střelnici a pak pokračuji v dalším okruhu. Proto jsem chtěl zkusit v rámci mého tréninku i tuto oblast armádních krosů.“

Jaké byly vaše největší úspěchy v Běžecké lize?

Po dva roky jsem se v kategorii mužů do 40 let držel kolem 6.–8. místa. V minulém roce jsem přešel do kategorie muži M-4 (41–50 let) a tam se mi podařilo získat celkové třetí místo, a to se mi letos podařilo obhájit. Mým nejlepším dílčím úspěchem byla letošní dvě druhá místa v Sedleci-Vícenicích a v Přáslavicích.

Co bylo pro vás nejtěžší v letošním ročníku?

Zatím nejhorší běžecké podmínky, aspoň pro mne, byly v Sedleci v červnu, a to pro tropické teploty, kdy byla pojezdová plocha pro vrtulníky rozpálena téměř na 40 °C a teplota vzduchu sahala ke 30 °C. Z tohoto horkého sálajícího vzduchu se nejenom mně, ale i ostatním dostával pocit nevolnosti. I přes tyto „tropy“ však do cíle doběhli všichni.

Text. kpt. Mgr. Monika Nováková, foto: Vladimír Bezděk, ml.

Kulaté výročí otevření Dětského domova Plumlov za účasti zástupce AČR

V sobotu dne 30. listopadu přijal velitel praporu zabezpečení Vyškov pozvání na již šedesátileté výročí otevření Dětského domova Plumlov, a to nejen jménem zaměstnanců, ale hlavně dětí. Ti všichni chtěli společně při této příležitosti nejen jemu, ale i jeho příslušníkům, poděkovat za uspořádání letošní sbírky pod záštitou římskokatolické církve Krásensko a za osobní přístup k nim.

Děti měly přichystaný bohatý program pro všechny návštěvníky. Celým odpolednem provázely vychovatelky a vedení dětského domova.

Po milém přivítání ředitele, který svým přednesem připomenul historii domova a záslužnou práci všech minulých, ale i současných zaměstnanců, se děti pochlubily svými pracemi a uměleckým nadáním. Dveře byly otevřeny opravdu „všude“. Velký zájem byl o prohlídku

dětských pokojíčků, ale i zvoničku na půdě, ze které je překrásný pohled po celém okolí. Úsměv na rtech nechyběl ani při pohádce, kterou děti zinscenovaly a společným zpěvem vánočních koled pak publikum vtáhly do již vánoční atmosféry.

Dětská radost a jejich rozzářené tváře ten den mluvily za vše ...

Text a foto: npor. Zuzana Králíková,
prapor zabezpečení Vyškov

Prapor zabezpečení předvedl ukázky techniky také klientům Ústavu sociální péče Křižanov

Každoročně navštíví kasárna v Dědicích stovky různých návštěv prakticky z celého světa, ať už se jedná o ryze vojenské nebo civilní spřátelené návštěvy. Tentokrát však šlo o trochu specifické hosty, kterými byli klienti Ústavu sociální péče z Křižanova.

Příslušníci praporu zabezpečení připravili pro tyto mentálně a tělesně postižené občany drobnou ukázkou

vojenské techniky a dovolili jim tak nakouknout pod pokličku vojenského řemesla. Každoročně se organizují ukázky i pro zařízení podobného zaměření, takže nebyl problém se i o takto postižené spoluobčany odpovědně postarat a zajistit jejich bezpečnost při prohlídce techniky, za což se hosté odměnili neskrývanou radostí a bezprostředností.

Text a foto: nprap. Petr Rychnovský,
vrchní praporčík przb

„MIKULÁŠOVÁNÍ“ SE ÚČASTNILY I DĚTI Z DĚTSKÝCH DOMOVŮ

Stalo se již tradicí, že každým rokem posádka Vyškov pořádá pro děti svých zaměstnanců Mikulášování. Tentokrát v pátek 6. prosince už kolem půl druhé odpoledne byly slyšet hlásky zvědavých dětí, které se nemohly dočkat slíbeného mikuláše a jeho pomocníků čerta a anděla.

Celým představením provázela již tradičně agentura Gong, která zajistila pro děti program formou Mikulášského představení plného vtipných písniček a žertíků. I když čert vypadal velmi pekelně, sklídlil u dětí asi největší úspěch a některé mu samy dokonce upsaly své dušičky. Po rozdání sladkostí od mikuláše a čerta děti utíkaly plně očekávání do společenského sálu, kde je čekaly zábavné hry a aktivity.

Na bohatý páteční program pro děti byly pozvány i dětské domovy z místního okolí, a to Dětský domov Plumlov a Dětský domov Prostějov, a to velitelem praporu zabezpečení Vyškov, které stejně jako z červnového Dne dětí odjížděly plně neskryvané nadšení a nových dojmů. Jako poděkování za celoroční spolupráci s vojáky měly přichystané vystoupení 14leté Nikolky, která zazpívala před publikem dech beroucí song od Ewy Farne.

Velké díky patří za organizaci celého odpoledne zejména Základní odborové organizaci posádky Vyškov, pracovníkům skupiny podpory kvality života a Volareze, která přichystala pro děti balíčky plné překvapení ...

Text a foto: npor. Ing. Zuzana Králíková, prapor zabezpečení Vyškov

*Krásné prožít svátek vánočních
a hodně štěstí a úspěchů
do nového roku 2014
přeje*

brigádní generál Ing. Ján Kožíak

POSÁDKA VYŠKOV – PROFESIONÁL. Časopis příslušníků vyškovské posádky. Vydává: Velitelství výcviku – Vojenská akademie. IČO 60162694. Adresa redakce: Velitelství výcviku – Vojenská akademie, Víta Nejedlého, 682 01 Vyškov. Šéfredaktor: kpt. Mgr. Monika Nováková, mobil: 724 071 147, e-mail: tisk@vavyskov.cz. Grafický návrh titulní strany, grafická úprava a typografie: Jana Bejdáková. Foto na titulní straně: archiv OKP MO. Jazyková korektura: Mgr. Helena Němcová. Tisk: VydÚs/CKIT/VeV – VA. Distribuce dle zvláštního rozdělovníku. Registrační číslo: MK ČR E 11238. Nevyžádané rukopisy, kresby a fotografie se nevracejí. Elektronickou podobu časopisu Posádka Vyškov – PROFESIONÁL najdete na informačním portálu posádky Vyškov: <http://vev-va.ispovy.acr> a na internetu <http://www.vavyskov.cz>.